

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ-TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA

EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Optimalizace daňové povinnosti prostřednictvím offshorových společností

Optimalization of the Tax Liability Through Offshore Companies

Student:

Kateřina Swiderová

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zuzana Rylová, Ph.D.

Ostrava 2011

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci vypracovala samostatně s použitím literatury, kterou uvádím v příloženém seznamu.“

V Ostravě dne 10. května 2011

.....
Kateřina Swiderová

Touto cestou bych ráda poděkovala vedoucí bakalářské práce paní Ing. Zuzaně Rylové za odborné vedení a poskytnutou pomoc při zpracování bakalářské práce.

1. ÚVOD	1
2. TEORETICKÉ VYMEZENÍ OFFSHOROVÝCH SPOLEČNOSTÍ	2
2.1. GLOBALIZACE	2
2.2. DANĚ	4
2.3. DVOJÍ ZDANĚNÍ	4
2.3.1. Vnitrostátní dvojí zdanění	4
2.3.2. Mezinárodní dvojí zdanění	4
2.4. DAŇOVÝ REZIDENT A NEREZIDENT	5
2.5. DAŇOVÁ HARMONIZACE	6
2.6. DAŇOVÉ ZATÍŽENÍ	6
2.6.1 Ekonomické faktory	7
2.6.2. Politické faktory	8
2.6.3. Kulturněhistorické faktory	8
2.6.4. Faktory administrativní a institucionální	8
2.6.5. Faktor technického pokroku	8
2.6.6. Faktor globalizace	8
2.7. DAŇOVÉ PLÁNOVÁNÍ	8
2.7.1. Daňové plánování v tuzemsku	9
2.7.2. Daňové plánování s využitím offshore	9
2.8. HLAVNÍ MOTIVY OFFSHORE PODNIKÁNÍ	9
2.8.1. Daňová optimalizace	9
2.8.2. Využití výhod odlišného právního prostředí	10
2.8.3. Ochrana majetku	10
2.8.4. Regulace podnikatelských aktivit	10
2.8.5. Anonymita vlastnictví	10
2.9. VÝVOJ OFFSHORE FINANČNICTVÍ	11
2.9.1. Starověk	11
2.9.2. Středověk	11
2.9.3. Novověk	12
2.9.4. Moderní dějiny	12
2.10. SPECIALIZACE OFFSHORE JURISDIKCÍ	12
2.11. BOJ PROTI DAŇOVÝM RÁJŮM	13
2.12. OFFSHORE SPOLEČNOSTI	14
2.12.1 Společnosti založené podle speciálních zákonů	14
2.12.2 Nerezidentní společnosti	15
2.12.3. Daňově osvobozené společnosti	15
2.13. PARTNERSHIP	17
2.13.1. General partnership	17
2.13.2. Limited partnership	17
2.13.3. Dostupné výhody	17
2.13.4. Nevýhody partnership	18
2.14. OFFSHORE TRUSTY	18
2.14.1. Podstata trustu	18
2.14.2. Trustové společnosti	19
2.14.3. Princip trustu	19
2.14.4. Výhody trustu	19
2.14.5. Nevýhody trustu	19
2.14.6. Protektor	20
2.14.7. Listina přání	20
2.15. NADACE	21
2.15.1. Vznik nadace	21

2.15.2. Výhody a nevýhody nadace -----	22
2.15.3. Situace v České republice -----	22
2.16. NOVÉ PODNIKATELSKÉ STRUKTURY -----	23
2.16.1. Limited liability company (LLC)-----	23
2.17. OFFSHORE BANKOVNICTVÍ-----	23
2.17.1. Stanovení vysokých nároků na žadatele o bankovní licenci-----	24
2.17.2. Přijetí zákonů proti praní špinavých peněz-----	25
2.17.3. Spolupráce s dalšími zeměmi-----	26
2.17.4. Výhody offshore banky -----	26
2.18. OFFSHORE POJIŠTOVNY-----	27
3. ANALÝZA OFFSHORE SPOLEČNOSTÍ-----	28
3.1. VHODNÉ ČINNOSTI K OFFSHORE PODNIKÁNÍ -----	28
3.1.1. Výroba-----	28
3.1.2. Poskytování poradenských a dalších služeb -----	29
3.1.3. Holdingy -----	29
3.1.4. Factoring -----	30
3.1.5. Pohledávky -----	30
3.1.6. Akumulace příjmů z duševního vlastnictví -----	30
3.1.7. Registrace lodí -----	30
3.2. KDY MÁ CENU OFFSHORE SPOLEČNOST ZAKLÁDAT -----	30
3.3. PORADCE -----	31
3.4. POSKYTOVATEL -----	32
3.5. STANOVENÍ STRUKTURY OFFSHORE SPOLEČNOSTI -----	34
3.6. STANOVENÍ MAJETKOVÉ STRUKTURY OFFSHORE SPOLEČNOSTI -----	34
3.6.1. Struktura mateřské a dceřiné společnosti -----	35
3.6.2. Přeshraniční přeměny-----	35
3.7. NAPLNĚNÍ STRUKTURY -----	35
3.8. VÝBĚR JURISDIKCE -----	36
3.9. VÝBĚR BANKY -----	37
3.9.1. Mezinárodní výměna informací-----	38
3.9.2. Založení účtu -----	38
3.9.3. Finanční náklady -----	39
3.9.4. Virtuální kancelář -----	40
3.9.5. Účetnictví a audit -----	40
4. SHRUTÍ VÝSLEDKU ŠETŘENÍ-----	42
4.1. SPOLEČNOST IBC SEYCHELY-----	44
5. ZÁVĚR-----	47
SEZNAM LITERATURY-----	48
KNIHY -----	48
ZÁKONY-----	48
INTERNETOVÉ PUBLIKACE -----	49
SEZNAM ZKRATEK A SYMBOLŮ -----	
SEZNAM TABULEK -----	
SEZNAM GRAFŮ -----	
SEZNAM SCHÉMAT -----	
PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE-----	

1. Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila optimalizaci daňové povinnosti prostřednictvím offshore společností. Tuto problematiku jsem si vybrala především kvůli vývoji ekonomiky v České republice, ale i ve světě.

Offshore společnosti jsou zakládány v zemích známých pod názvem daňové ráje. Daňové ráje svou legislativou nabízejí výhodnější daňové, ale i jiné podmínky. Právě tyto země podle některých sehrály svou roli, jako jedni z viníků finanční krize, která započala v roce 2007 americkou hypoteční krizí a v roce 2008 se vyvinula do celosvětové finanční krize. Tato krize prohloubila státní dluh České republiky, který se v roce 2011 vyšplhal na **1,493 bilionu Kč**, tedy na 40,3 % HDP, pro srovnání průměrný dluh členských zemí Evropské Unie je 70 % HDP. Každý občan České republiky dlužní 141 629 Kč, přičemž průměrná **rychlost zadlužování je 5 232 Kč za vteřinu**. Z této situace vyplývá, že dlouhodobý trend snižování daňové zátěže v České republice nebude nadále pokračovat. Jediným řešením snížení státního dluhu jsou vládní škrty a zvýšení daní. Právě zvyšování daní v budoucnu, mě přivedlo k myšlence rozebrat v mé bakalářské práci možnou daňovou optimalizaci, na úrovni mezinárodního daňového plánování s využitím offshore společností.

Hlavním cílem práce je vysvětlení principu daňové optimalizace prostřednictvím offshorových společností, a také vytvoření srozumitelného popisu jednotlivých kroků, při vzniku a vedení takového společnosti. Přičemž rozeberu i ostatní formy podnikání, které mohou subjekty v rámci mezinárodní daňové optimalizace využít.

V první části práce vysvětlím základní pojmy, které s danou problematikou přímo souvisí. Také popíši hlavní motivy, které vedou k založení offshorové společnosti a rozeberu právní formy, které mohou být pro daňovou optimalizaci použity. V další části se budu zabývat praktickou otázkou vzniku a založení offshore společnosti. Tak, aby mohla být přínosem pro možné zájemce o mezinárodní daňovou optimalizaci. V předposlední části shrnu veškeré důležité informace, uvedu svá doporučení a využiji získané informace pro založení offshorové společnosti na Seychelách. Poslední část bude věnována závěru.

2. Teoretické vymezení offshorových společností

2.1. Globalizace

Dnešní ekonomika je velice dynamická jak v nabídce zboží, tak služeb. Neustálý vývoj technického zázemí a informačních technologií umožňuje podnikům zvyšovat kvalitu, prezentaci i způsob prodeje výrobků a služeb. Podniky již nedávají takový význam geografickým faktorům podnikání a díky novým technologiím administrace, řízení, informací a finančních toků se jim otevírají zcela nové mezinárodní trhy a rozvíjí se globalizace.

„ Pojem globalizace, se v širším slova smyslu používá k popisu rostoucí internacionalizace finančních trhů zboží a služeb, stejně jako dalších výrobních faktorů (tj. pracovních sil). Národní zdroje se stávají stále mobilnější v mezinárodním měříku a národní ekonomiky jsou navzájem stále závislejší.“ [4]

Můžeme říci, že podniky financované českým kapitálem dnes dodávají výrobky a služby po celém světě dokonce zakládají a fúzí s podniky v jiných zemích.

Proto se také nedílnou součástí řízení podniků stalo rozhodování o tom, kde a jak podnikat, tedy celkový pohled na podnikatelské prostředí, jehož nedílnou součástí je i zdanění. Světová banka publikovala analýzu podnikatelského prostředí ve 183 zemích za rok 2011. Tato studie zkoumá devět faktorů, které ovlivňují podnikatelské prostředí. Jsou to náročnost zahájení podnikání, licence potřebné pro výstavbu, registrace majetku, dostupnost úvěru, ochrana investorů, náročnost daní, obchodování přes hranice, vymahatelnost pohledávek a náročnost ukončení podnikání. Česká republika se v této analýze umístila v roce 2008 na 56. místě.

V roce 2009 došlo k propadu na 66. místo a v roce 2010 dokonce na místo 74. V roce 2011 dosáhla Česká republika na příčku 63. [14] Pro lepší přehled uvedu tabulku 2. 1. Podnikatelské prostředí hraje důležitou roli, neboť podniky musí dosahovat dobrých ekonomických výsledků tak, aby byly pro investory zajímavé. A pro jejich dosažení musí počítat mimo jiné i s náklady, mezi něž patří i daně.

Tabulka 2.1. Výběr z analýzy podnikatelského prostředí za rok 2011

Země	Celkové pořadí	Začátek podnikání			Placení daní		
		Pořadí	Počet kroků	Dny	Pořadí	Počet plateb za rok	Hodiny
Nový Zéland	3	1	1	1	26	8	192
Velká Británie	4	17	6	13	16	8	110
USA	5	9	6	6	62	11	187
Dánsko	6	27	4	6	13	9	135
Kanada	7	3	1	5	10	8	131
Norsko	8	33	5	7	18	4	87
Irsko	9	11	4	13	7	9	76
Austrálie	10	2	2	2	48	11	109
Finsko	13	32	3	14	65	8	243
Švédsko	14	39	3	15	39	2	122
Island	15	29	5	5	35	31	140
Korea	16	60	8	14	49	14	250
Japonsko	18	98	8	23	112	14	355
Německo	22	88	9	15	88	16	215
Belgie	25	31	3	4	70	11	156
Francie	26	21	5	7	55	7	132
Švýcarsko	27	80	6	20	16	19	63
Izrael	29	36	5	34	82	33	235
Nizozemí	30	71	6	8	27	9	134
Portugalsko	31	59	6	6	73	8	298
Rakousko	32	125	8	28	104	22	170
Slovenská	41	68	6	16	122	31	257
Slovinsko	42	28	2	6	80	22	260
Lucembursko	45	77	6	19	15	22	59
Maďarsko	46	35	4	4	109	14	277
Španělsko	49	147	10	47	71	8	197
Česká republika	63	130	9	20	128	12	557
Polsko	70	113	6	32	121	29	325
Itálie	80	68	6	6	128	15	285
Řecko	109	149	15	19	74	10	224

Zdroj: www.doingbusiness.org/custom-query

2.2. Daně

Daň je významným makroekonomickým nástrojem vlády, který představuje povinnou platbu státu bez ekvivalentní protihodnoty. Míra zdanění, její progrese a forma je naprosto nezávislá na podniku a jeho vůli, neboť je plně v kompetenci státu“ [5, s. 104] Daňovou soustavu má každý stát jinou. Je to dáno historickým vývojem, tradicemi, právní řádem a dokonce mentalitou. Společný cíl je však stejný, a to zajistit efektivní výběr daní. Jako neobvyklý příklad uvedu Kubu. Od znárodnění kubánské ekonomiky Fidélem Casterem v 60. letech 20. století zajišťovala většinu pracovních příležitostí na Kubě vláda, která považovala za nesmyslné vyplácet mzdy a zároveň jejich část brát zpět formou daní, a tak většina Kubánců neplatila daně půl století. Ovšem kvůli plánovaným ekonomickým reformám je potřeba příjem z daní obnovit. A proto byla vyvinuta speciální videohra, která má již děti naučit, jak utracené peníze rozhýbají mechanismus, ze kterého má veřejnost prospěch, například formou lepšího školství. [15] V rámci Evropské unie dochází ke sladění daňových systémů, k takzvané daňové harmonizaci.

2.3. Dvojí zdanění

Jak jsem uvedla v předchozí kapitole, jednotlivé daňové soustavy států se odlišují. Na národní úrovni to není problém, ten nastává až při řešení mezinárodních vztahů. Může nastat situace, kdy je jeden předmět daně zdaněn vícekrát. Dvojí zdanění může vzniknout na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni.

2.3.1. Vnitrostátní dvojí zdanění

Vzniká uvnitř státu v rámci jeho legislativy. Nejběžnější příklad v České republice je dvojí zdanění u podílu na zisku, kdy celkový zisk podléhá dani z příjmů právnických osob, tedy 19 %, a poté se ještě samotný podíl zdaňuje podle příjemce buď daní z příjmu fyzických či právnických osob. Právě tímto problémem se vláda aktuálně zabývá a chce toto dvojí zdanění neutralizovat.

2.3.2. Mezinárodní dvojí zdanění

Nastává v případě, kdy je právnická či fyzická osoba rezidentem v jednom státě a přitom má příjmy ze zdrojů i v dalších zemích. Příjmy budou podléhat zdanění jak v domovské zemi z titulu daňového rezidenta, tak ve všech ostatních kvůli tomu, že příjmy plynou z jejich území. K dvojímu zdanění může dojít i v případě, že je fyzická nebo právnická

osoba považována za daňového rezidenta ve více státech zároveň. Je tedy jasné, že dvojí zdanění je velice problematické. Každý chce odvádět co nejnižší daň a už vůbec ne dvakrát z jednoho příjmu. Bylo nutné zavést opatření, které těmto situacím předejdou.

Největší podíl na zamezení dvojího zdanění mělo OECD a USA. Později začalo vyvíjet aktivitu i OSN a Evropská unie. Hlavním nástrojem se staly dvě vzorové smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Vzorová smlouva OECD v oboru daní z příjmů a majetku, která se týká vztahů mezi vyspělými zeměmi OECD. A Vzorová smlouva OSN pro řešení vztahů mezi vyspělými a rozvojovými zeměmi. Tyto smlouvy mají vytěsnit dvojí zdanění, ale také mají zajistit, aby zisk podléhal daňovému systému jedné nebo druhé země a nedocházelo k daňovým únikům.[9] Česká republika má uzavřeny smlouvy o zamezení dvojího zdanění se 76 státy. Ke dni 28. února 2011 vstoupila v platnost nejnovější smlouva, tedy Smlouva mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a majetku. [16]

2.4. Daňový rezident a nerezident

Z hlediska mezinárodního zdaňování je klíčová otázka, kde je firma **poplatníkem daně**. Tedy kde je **daňovým rezidentem** či **nerezidentem**. Tento pojem je vysvětlen v **zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů** jak u fyzické, tak právnické osoby. Fyzická osoba je daňovým rezidentem v případě, že má na našem území bydliště nebo se zde zdržuje déle než 183 dní kalendářního roku. Výjimkou jsou pouze osoby, které se na našem území nacházejí z důvodu studia či léčení.

U právnických osob se za **daňového rezidenta** považuje ten subjekt, který má na území České republiky své sídlo nebo místo svého vedení. Příjmy daňového rezidenta ze všech zdrojů na území domácí i zahraniční země jsou zdaňovány podle zákonů domovské země, neboli má neomezenou daňovou povinnost.

Naproti tomu **daňový nerezident** má omezenou daňovou povinnost. Dani podléhají jen ty příjmy, které pocházejí ze zdrojů na území České republiky. U právnických osob rezidentství vyplývá z jednoznačných dokumentů, jako ze zápisu v obchodním rejstříku nebo jiného seznamu právnických osob.

2.5. Daňová harmonizace

Za základní směrnici upravující harmonizaci daní v Evropské unii je považována **Šestá směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977**, o sladění zákonů členských států týkajících se daní z obratu. Ovšem i přes vyvíjenou snahu o sjednocení daňového systému členských států se to podařilo realizovat pouze u nepřímých daní. U přímých daní nedošlo k většímu vývoji, protože samy členské státy mají odlišné názory na daňovou konkurenci. Státy s vysokou daňovou zátěží jako Německo a Francie, jsou pro harmonizaci, protože by se tím minimalizovala daňová konkurence v rámci Evropské unie a zastavil by tak odliv kapitálu do daňových rájů. Zatímco státy s nízkou daňovou zátěží jako Irsko či Kypr, jsou proti harmonizaci, neboť díky nízké daňové zátěži přitahují kapitál z ostatních zemí. [17]

2.6. Daňové zatížení

Daňové zatížení říká, jaká je daňová zátěž v určité zemi. Její určení je velice obtížné, protože každá země má svůj specifický daňový systém a faktory, který jej ovlivňují. Objektivní způsob hodnocení daňového zatížení se určuje pomocí daňové kvóty. Je to podíl daní na hrubém domácím produktu. Vypočte se jako daňový výnos ku HDP. Výsledek určuje, kolik z každé koruny nově vytvořené hodnoty odčerpají daně.

Daňová zátěž vykazuje klesající trend ve všech zemích OECD. V roce 2007 daňové zatížení činilo 35,3 %, v roce 2008 36 % a v roce 2009 34,8 %. Dánsko má nejvyšší daňové zatížení a to 48,2 % následované Švédskem 46,4 %. Rakousko, Belgie, Finsko, Francie, Itálie a Norsko má daňové zatížení větší než 40 %. A nejlépe v rámci OECD jsou na tom Mexiko 17,5%, Chile 18,2% USA 24% a Turecko s 24,6% . Pro ucelený přehled uvedu tabulku 2. 2. s přehledem daňového zatížení v zemích OECD. [18] V případě, kdy je zatížení vysoké se společnosti snaží o daňovou optimalizaci. Daňové zatížení jednotlivých států ovlivňují různé faktory, které blíže rozvedu v dalších kapitolách.

Tabulka 2.2. Daňové zatížení ve vybraných zemích OECD v %

Země	2007	2008	2009
Austrálie	30,3	27,1	x
Belgie	44,7	44,2	43,2
Česká republika	35,3	36	34,8
Finsko	47,2	43,1	43,1
Francie	44,4	43,2	41,9
Irsko	31,3	28,8	27,8
Island	37,2	36,8	34,1
Itálie	42,2	43,3	43,5
Kanada	35,6	32,3	31,1
Lucembursko	39,1	35,5	37,5
Mexiko	16,9	21	17,5
Německo	37,2	37	37
Nizozemí	39,6	39,1	x
Norsko	42,6	42,6	41
Nový Zéland	33,2	33,7	31
Portugalsko	32,8	35,2	x
Rakousko	43,2	42,7	42,8
Řecko	34	32,6	29,4
Slovensko	34,1	29,3	29,3
USA	29,5	26,1	24
Velká Británie	36,4	35,7	34,3

Zdroj: www.firemnifinance.cz/zpravy/finance/299372-oecd-kde-jsou-nejvyssi

2.6.1 Ekonomické faktory

Z ekonomického hlediska daně ovlivňuje odvětvová a geografická struktura, struktura pracovních sil, míra inflace, míra zapojení ekonomiky do mezinárodního obchodu a také samotný hospodářský vývoj, což můžeme dobře sledovat během trvající ekonomické krize. Ta snižuje zisky firem a tím i odvody daní. V České republice patřili za rok 2010 k dvaceti firmám, které odvádějí nejvyšší daně ČEZ, Telefónica O2, Komerční banka, Česká spořitelna, RWE Transgas, T-Mobile, NET4GAS, Škoda Auto, ČEZ Distribuce, Plzeňský Prazdroj, GE Money Bank, Severočeské doly, Vodafone, Philip Morris, Kooperativa, Dalkia, UniCredit Bank, Demonta Trade, Sokolovská uhelná a E. ON Distribution. Tato dvacítko odvedla do státního rozpočtu 32,5 miliardy korun, což je 29 % veškerých příjmů z této daně státu. Celkový objem daňových odvodů za předních dvacet firem je zhruba o 31 procent nižší než za rok 2009. Příjmy státu, které všechny firmy v ČR na dani z příjmu odvedou, loni klesly o

více než 34 procent na 83,3 miliardy Kč. Stát přitom počítal s růstem o 2,5 %. [19]

2.6.2. Politické faktory

Daně jsou vymezovány zákony a ty jsou prosazovány politickým systémem. Jsou většinou kratšího charakteru podle přístupu vládní strany u moci.

2.6.3. Kulturněhistorické faktory

Tyto faktory hrají velice důležitou roli, neboť jak již bylo výše napsáno, probíhá snaha o daňovou harmonizaci. Ale díky specifickým každé země se postupuje jen velice pomalu. Ve státech jsou vžité způsoby zdaňování, termíny plateb, platební morálka atd.

2.6.4. Faktory administrativní a institucionální

Každá změna v daňovém systému sebou přináší i obtíže a více práce pro úřední aparát. Proto může docházet ke snaze odvrátit takové situace.

2.6.5. Faktor technického pokroku

S rozvojem techniky v posledních letech jsou úzce spjaty i daně, technický rozvoj umožňuje finančním úřadům používat efektivnější nástroje k výběru ale i kontrole daní. Naproti tomu podniky technický rozvoj využívají pro svůj prospěch a například zakládají internetové obchody. Jen tuzemské internetové obchody v roce 2010, podle odhadu Asociace pro elektronickou komerci, celkově utržily rekordních 33 miliard korun, což je o šest miliard korun více než v roce 2009. Obrazně se dá říci, že internet smazal veškeré hranice pro obchodování. [20]

2.6.6. Faktor globalizace

V dnešní době nemůže žádná vláda svůj daňový systém držet v separaci od daňových systémů jiných států. Nejen že se musí podřítit ekonomickým podmínkám, ale také musí počítat s rozvojem mezinárodního obchodu. [7]

2.7. Daňové plánování

Plánování je soustavná činnost subjektů, která spočívá ve volbě a vytyčování cílů a prostředků, které podmiňují dosažení těchto cílů. Daňové plánování je nástroj k dosažení daňové optimalizace. Hlavním znakem je hledání nejvýhodnějších možností pro společnost, tak aby se našlo optimální řešení. Daň je zde chápána jako náklad, který se společnost snaží minimalizovat a tím maximalizovat svůj zisk a zvýšit konkurenční schopnost. Daňové plánování může probíhat na úrovni domácí, nebo mezinárodní legislativy.

2.7.1. Daňové plánování v tuzemsku

Na základě platné legislativy můžeme použít nejběžnější nástroje daňové optimalizace v České republice, tedy uzavírání výhodných smluv, využití odčitatelných položek. Dobrovolná registrace k DPH. Rozhodnutí o formě příjmů společníka, tedy zda bude pobírat mzdu nebo podíl na zisku a investování do cenných papírů.

2.7.2. Daňové plánování s využitím offshore

Daňové ráje nebo také offshore jurisdikce jsou území, která svou legislativou umožňují právnickým a fyzickým osobám přesunout daňové základy a vyhnout se tak zdanění v zemi současné, nebo původní rezidentury. Lze je vymezit jako stát nebo území, kde je velmi nízké nebo nulové daňové zatížení. Většinou je existence offshore center spojována s daní z příjmu fyzických a právnických osob, se zdaněním kapitálu, ale může se týkat také výhodného režimu DPH a dalších daní ze spotřeby nebo bezcelních zón.

Mají také mnoho nedaňových výhod jako vyspělá infrastruktura, rychlá vymahatelnost práva, rozvinutý bankovní systém, legislativa a diskrétnost. Právě kvůli diskrétnosti je obtížné zjistit skutečnou výši drženého kapitálu v offshore centrech neboli daňových rájích. Poslední odhady hovoří o **60 % celkového světového kapitálu, tedy o cca 5 trilionech dolarů v 60 daňových rájích**. Jen na Bahamách je registrováno 117 000 společností a na Britských Panenských ostrovech dokonce 490 000. V České republice je přibližně 1 915 000 firem a z toho jich sídlí přes 11 000 v daňových rájích, za rok 2009 se rozhodlo své sídlo přesunout 2 153 společností. V roce 2010 došlo k nejmenšímu zvýšení, a to o 281 na celkových 11 424. Což je nejméně od roku 2006, kdy je tato statistika sledována. Mezi faktory ovlivňující pokles patří i vítězství pravice v parlamentních volbách.[21]

2.8. Hlavní motivy offshore podnikání

2.8.1. Daňová optimalizace

Daňovou optimalizací se rozumí hledání legálních cest ke snížení daňového základu, a tedy i samotného odvodu daní. Tento motiv je nejvýraznější. V dnešní době globalizace se daňová optimalizace může provádět prostřednictvím mezinárodního daňového plánování. Společnosti využívají především rozdílné daňové systémy v různých státech, ke snížení daňové povinnosti. Důraz je kladen především na daňovou zátěž. Termín daňová optimalizace je často spojován s nelegálními daňovými úniky, kterých se subjekty mohou dopouštět jak nevědomě, tak s vědomím rizika odhalení a hrozících sankcí.

- **Legální daňové úniky**

Legálním daňovým unikem se rozumí takové chování, kdy subjekt využívá nedostatku v zákonech způsobem, který nebyl záměrem zákonodárce ke snížení daňové povinnosti.

- **Nelegální daňový únik**

Nelegálními daňovými úniky jsou případy, kdy daňový subjekt získává daňovou výhodu v rozporu se zákonem, tedy jejich porušováním. Může jít o daňové úniky neúmyslné, způsobené neúplnou informovaností daňového subjektu a také nepochopením právních předpisů. Zatímco daňové úniky úmyslné, jejichž rozsah je obvykle největší jsou trestnými činy. Mohou to být zejména zatajení určité části majetku, nepřiznání části příjmů a nadhodnocení daňových výdajů.[3, s. 86]

2.8.2. Využití výhod odlišného právního prostředí

Velice důležitým motivem je založení společnosti v zemi s rozdílným právním přístupem.¹ Díky tomu lze uspořádat vztahy mezi podílíky ve společnosti způsobem, který není v našem obchodním právu možný. Výhodou je i mnohem nižší úroveň administrativních povinností, kdy není nutné předkládat účetní výkazy nebo daňová přiznání. V určitých jurisdikcích se nevede ani účetnictví.

2.8.3. Ochrana majetku

Pro mnohé společnosti není tak důležitá daňová optimalizace jako ochrana majetku. Ve velkém jsou tak zahraniční společnosti využívány k zajištění právní ochrany majetku před nároky třetích osob. Což mohou být věřitelé, ale i případní dědici. Nejvýhodnější jsou k tomuto účely trusty a nadace.

2.8.4. Regulace podnikatelských aktivit

V některých zemích se můžeme setkat s regulací některých ekonomických činností. Proto je vhodné založit společnost v takové jurisdikci, která námi vybranou činnost umožňuje v požadovaném rozsahu.

2.8.5. Anonymita vlastnictví

Důležitým motivem je také ochrana investorů a anonymita vlastníků, která může být v některých případech rozhodující při investičním rozhodování. **Hlavním nástrojem pro**

¹ Zde nám na mysli založení společnosti na území státu s angloamerickým, nebo kontinentálním právním systémem.

ochranu anonymity je možnost využití nominálních akcionářů a nominálního ředitele tzv. nominee ředitele. Jelikož jsou v offshore jurisdikcích hojně rozšířené akcie na majitele, tak nejsou služby nominálních akcionářů využívány v takovém objemu, jako je to u nominálního ředitele. V případě, že vlastník společnosti nevyužívá služeb nominálního ředitele, nebude sice jeho jméno zapsáno ve veřejně přístupném obchodním rejstříku dané jurisdikce, ale bude zapsáno u registračního agenta v jeho kanceláři. V situaci, kdy vlastník chce zůstat anonymní, deleguje pravomoc na předem důkladně vybraného nominálního ředitele, jehož jméno se objeví u Registračního Agenta a také na různých dokumentech.

V České republice se setkáváme s listinnými akciemi na majitele. U těchto druhů akcií není možné zjistit, komu patří. Obíhají stejně jako bankovky. Ve většině vyspělých zemí jsou tyto typy akcií zakázané, neboť se ve velkém využívají ke korupci. V České republice bylo prosazeno protikorupční opatření, které zakazovala společnostem s listinnými akciemi na majitele účast ve veřejných výběrových řízeních. Ovšem novelou zákona z prosince 2010 se jim toto právo zase vrátilo. Nově, ale tyto společnosti musí uvádět seznam akcionářů, kteří vlastní více jak 10 % akcií. Hlavním důvodem měl být velký počet hrozících arbitrží. Podle mého názoru ovšem na této změně zapracovali oni tajemní vlastníci listinných akcií na majitele.

2.9. Vývoj offshore finančnictví

2.9.1. Starověk

Historie daňových rájů sahá hluboko do starověku, kdy králové, císaři nebo jiní vládci, udíleli některým svým panstvím, poddaným nebo i celým městům osvobození od daní. Často se tak dělo na základě politických důvodů, kdy si vládce chtěl zabezpečit na čas poslušnost příslušného obyvatelstva, nebo mu projevit svou dobrou vůli. Daňové výjimky se zpravidla udílely i po vyhraných bitvách nebo válkách, kdy se panovník chtěl odvděčit šlechtě či konkrétním městům, která jej za války finančně podporovala, nebo se nějakým způsobem zasloužila o vyhrání války. Již antičtí obchodníci používali malé ostrůvky v okolí Athén jako překladiště pro své zboží, aby se vyhnuli 2 % clu, uvalenému na dovoz a vývoz do města

2.9.2. Středověk

Koření, bylo ve středověku i v dávnějších dobách velmi ceněno a v nejednom případě bylo skutečně dražší, než tolik oblíbené zlato. Právě koření bylo oblíbeným luxusním zbožím, na které vládci uvalovali dovozní cla. Obchodovat s kořením nemohl každý, často právo obchodovat měli jen významní obchodníci nebo šlechta, kterým tak tato privilegia

zaručovala značné zisky.

Zde jsou také nejspíše první doložené zprávy o vzniku prvních forem bezcelních zón, kde se začalo soustředit vybrané luxusní zboží. Tyto zóny byli velice vzdálené těm, které známe v dnešní době. Jednalo se jen o malé území, často na okraji panství, kde obchodník sice již byl na území hostitelské země, ale na jeho zboží se ještě neuvalovala žádná dovozní daň nebo clo.

Od 16. století byly daňovým rájem nizozemské Flandry, které minimalizovaly cla v přístavech. Angličtí obchodníci s vlnou raději dodávali své zboží tam, než do Anglie, které je zatěžovala přílišnými cly.

2.9.3. Novověk

V roce 1721 americké kolonie obchodovaly raději s Latinskou Amerikou, než s Anglií, taktéž z důvodu vysokých daní a cel.

2.9.4. Moderní dějiny

Již od 19. století slouží Švýcarsko ne přímo jako daňový ráj, ale spíše jako země pro diskrétní a bezpečné uložení majetku. Nejvýraznější zlom nastal v roce 1984 a byl spojen se začátkem vlády panamského diktátora Manula Noriegy, do té doby byla Panama vyhledávaným daňovým rájem, ale nástup diktátora mnohé investory znejistil.

Následovalo anulování demokratických voleb a nestabilita. Tato situace zapříčinila hledání nové možné oblasti s výhodným daňovým systémem. Na popud několika místních panamských právníků byl přijat na Britských Panenských ostrovech zákon o mezinárodních obchodních společnostech, který umožnil nenáročnou a poměrně levnou registraci mezinárodních obchodních společností. Zákon se setkal s obrovským zájmem. Do května 2002 bylo založeno 490 000 společností a zvýšily se státní příjmy z registračních poplatků a paušálních daní. Tento úspěch nezůstal bez odezvy, mnoho států se nechalo inspirovat a přijalo obdobné zákony. Nastal velký rozmach daňových rájů. V dnešní době vznikají stále nové offshore jurisdikce zatímco jiné zase zanikají. [22]

2.10. Specializace offshore jurisdikcí

Rozvoj offshore center od 80 let vedl ke vzniku konkurence mezi jurisdikcemi navzájem. Proto se také snížily náklady na offshore služby a staly se mnohem dostupnější i pro malé firmy. V roce 1980 byly náklady na založení a vedení offshore společnosti kolem 15 000 až 20 000 USD. Dnes stejný rozsah služeb vyjde na 2 000 USD.

„Konkurenční tlak způsobil, že se jednotlivá offhore centra začala diferencovat a specializovat na určitou oblast. Například Bahamy, Kajmanské ostrovy, Britské Panenské ostrovy a Sv. Vincet se zaměřily na registraci všech forem společností. Kypr, Libérie a Panama se zaměřila na registraci lodí a zaujímají první místa v seznamu zemí s nejrozsáhlejším lodním registrem. Bermudy na pojišťovny a Jersey na fondy. Nově vzniklé jurisdikce začaly nabízet nové produkty, jako eCommerce a internetová kasina a tím se odlišily od starších. Politika daňových rájů se jim vyplácí. Většinou se jedná o malé země s nízkým počtem obyvatel, ale vysokými ekonomickými výkony. HDP na Bermudách je 29 000 USD, při počtu obyvatel 64 400 předstihly i nejsilnější ekonomiky světa. V USA je HDP 47 123 USD při počtu obyvatel 307 007 000.“ [7, s. 176]

2.11. Boj proti daňovým rájům

Vlády zemí, kterým se díky daňovým rájům krátí příjmy veřejných rozpočtů, provádějí různá opatření ve snaze zabránit těmto únikům. Tento problém se týká mnoha zemí, jejichž společná snaha vyústila v boj **Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj proti daňovým rájům a nekalé daňové konkurenci**, k němuž se posléze připojily i **země G8 a Evropská unie**. **OECD definovala daňový ráj jako zemi, ve které jsou uvalovány nominální nebo žádné daně, je nedostatečně průhledná.** Tedy, že informace nutné ke stanovení daňové povinnosti nejsou běžně dostupné. V zemi je taková legislativa, která zamezuje ostatním vládám přístup k informacím o poplatnících a má velmi dobré bankovní služby, ochranu bankovního tajemství, kvalitní právní služby a politicko-ekonomickou stabilitu. OECD aktuálně rozlišuje země podle tří listin. **Bílé, šedé a černé.** Do bíle listiny patří všechny země, které plně implementovaly mezinárodní standardy OECD, nebo významně pokročily v jejich implementaci do legislativy a plně spolupracují. A od 2. dubna 2009 to jsou Americké Panenské ostrovy, Argentina, Austrálie, Barbados, Česká republika, Čína, Dánsko, Finsko, Francie, Guernsey, Irsko, Island, Japonsko, Jersey, Jižní Afrika, Itálie, Kanada, Korea, Kypr, Maďarsko, Malta, Mauritius, Mexiko, Německo, Nizozemsko, Norsko, Nový Zéland, ostrov Man, Polsko, Portugalsko, Rusko, Řecko, Seychely, Slovensko, Spojené arabské emiráty, Spojené království, Španělsko, Švédsko, Turecko a USA.

Na šedé listině jsou zařazeny země, které přislíbili aplikaci mezinárodních standardů, ale neučinili to v plném rozsahu. Jsou to: Andora, Anguila, Antigua a Barbuda, Aruba, Bahamy, Bahrain, Belgie, Belize, Bermudy, Britské Panenské ostrovy, Brunei, Cookovy ostrovy, Dominika, Filipíny, Gibraltar, Grenada, Guatemala, Chile, Kajmanské ostrovy, Kostarika, Libérie, Lichtenštejnsko, Lucembursko, Malajsie, Marshallovy ostrovy, Monako,

Montserrat, Nauru, Niue, Nizozemské Antily, Panama, Rakousko, Samoa, San Marino, Singapur, Svatý Kryštof a Nevis, Svatá Lucie, Svatý Vincent a Grenadiny, Švýcarsko, Turks a Caicos, Uruguay a Vanuatu.

Na černé listině jsou země nespolupracující. Do 2. dubna 2009 byly na černé listině Uruguay, Kostarika, Malajsie a Filipíny. Tyto země se ovšem zavázaly k dodržení mezinárodních standardů a byly přeřazeny do listiny šedé. Otázkou zůstává, jaké budou uvaleny sankce na země nesplňující mezinárodní směrnice. A diskusi vyvolávají i podmínky zařazení země na bílou listinu, která musí uzavřít minimálně 12 bilaterálních smluv o sídlení a poskytování informací, což nepředstavuje větší problém, neboť výběr smluvních partnerů závisí pouze na zemi samé. [23] V každé jurisdikci vznikají různé formy společností, které se liší podle jednotlivých legislativ. Základní znaky mají většinou společné. Uvedu tedy nejpoužívanější způsoby offshore podnikání.

2.12. Offshore společnosti

Jsou to běžné společnosti zakládané nejčastěji podle zvláštních zákonů. Jejich obliba spočívá především v krátkém procesu založení, nízkých nákladech a univerzálním použití. Mohou být založeny na základě dvou kritérií a to podle speciálních zákonů, anebo všeobecného zákona o společnostech. Určující je legislativa dané jurisdikce.

2.12.1 Společnosti založené podle speciálních zákonů

V offshore jurisdikci platí nejméně dva zákony týkající se obchodních společností. Jeden upravuje domácí společnosti, druhý vznik, fungování a zánik offshore společností. Takto založené offshore společnosti se nazývají mezinárodní společnosti (international companies) či mezinárodní obchodní společnosti (international business companies, IBC). Jejich hlavní znaky jsou:

- **osvobození od daňové povinnosti**, daň z příjmu je nahrazena paušálním ročním poplatkem, jehož výše nezávisí na výši příjmů,
- společnosti nemají **povinnost předkládat úřadům účetní výkazy**, veškerou evidenci a administrativu si vedou výhradně pro své účely,
- **mají zákaz podnikat nebo vytvářet příjmy na území státu**, kde je tato offshore společnost založena a tímto se odlišují od domácích společností, které normálně podnikají, generují zisk a odvádí daň z příjmů podle jiného společenstevního zákona,
- **mají povinnost mít v zemi založení IBC registračního agenta a registrované sídlo**,

kdy registrační agent je ve většině případů specializovaná firma, která kontroluje splnění zákonných požadavků, registrační sídlo IBC se uvádí do obchodního rejstříku dané země a také tam společnosti skladují seznam akcionářů, členů statutárních orgánů, účetní knihy a výkazy, za veškeré služby poskytované registračním agentem společnost odvádí roční pravidelné poplatky,

- **zaručují vysoký stupeň anonymity vlastníků a členů statutárních orgánů.** V některých případech zákon nenařizuje zápis údajů o vlastnících a statutárních zástupcích do obchodního rejstříku dané země. Anonymitu také zaručují akcie na majitele nebo doručitele.

Mezinárodní společnosti a mezinárodní obchodní společnosti (IBC), jsou nejrozšířenější formou společnosti v offshore centrech. Z právního hlediska je vznik těchto společností ošetřen zákonem International business companies Act, který zakomponovala do své legislativy většina offshore jurisdikcí.

V některých zemích to udělali obráceně. Všechny společnosti se řídí jedním společným právním předpisem, který upravuje jak domácí tak mezinárodní firmy. Při splnění určitých podmínek však mohou využívat offshore společnosti daňové výhody. Jako snížená sazba daně z příjmů nebo úplné osvobození. Jsou to nerezidentní a osvobozené společnosti.[8]

2.12.2 Nerezidentní společnosti

Nerezidentní společnosti jsou osvobozeny na základě toho, že nepodnikají a nemají ani žádné příjmy v zemi založení. Příjmy ze zahraničí mohou být zdaňovány paušální poplatkem, ale i sazbou, což závisí na dané zemi. Existují i výjimky, kdy společnost může podnikat a vytvářet příjmy v zemi založení, ale z těchto příjmů odvádí daň stejně, jako kdyby byla domácí tedy v plné výši. Další omezení mohou být že, jednatelé musí být nerezidenty, výluční vlastníci musí být nerezidenty a společnosti nesmí mít bankovní účet v zemi založení. Tuto možnost založení umožňuje například Gibraltar, Panama, Hong Kong a Kajmanské ostrovy.

2.12.3. Daňově osvobozené společnosti

Jsou zakládány podle všeobecného zákona o společnostech, ale jejich výhodný daňový status jim není přiznán automaticky po splnění určitých podmínek, jako u společností nerezidentních. Samy si musí podat žádost nebo se dohodnout s kompetentním orgánem. Což může být ministerstvo, správce rejstříku nebo jiný oprávněný úřad. Také musí mít

registrované sídlo a registračního agenta. Tento druh společností je běžný na ostrově Man, Gibraltar nebo v Jerrey. Dá se říci, že to jsou všechny země, které nabízejí pro velké zahraniční firmy různé investiční pobídky.

Všechny tři typy uvedených offshore společností, pak mají ve většině jurisdikcí tyto výhody:

- **osvobození od daně z příjmů právnických osob,**
- **většinou se místo daně z příjmů platí paušální roční poplatek,** jeho výše se pohybuje od **100 USD do 500 USD**. V některých jurisdikcích se také platí tzv. filing fee, což jsou nízké částky placené za dokumenty předkládané rejstříkovému správci. Né všechny země daňových rájů používají paušální daň. Jsou i také, které určitý typ společnosti zdaňují velice nízkým procentem. Ovšem jsou i země, které uplatňují na offshore společnosti běžnou daň (Švýcarsko, Holandsko), ale zvláštní daňový režim jim umožňuje se správcem daně vyjednat výši daňové povinnosti,
- **osvobození od daně z kapitálových zisků,**
- **osvobození od daně z dividend,**
- **osvobození od placení kolkovného,**
- **osvobození od DPH,**
- **daňové prázdniny,**
- **investiční pobídky,**
- **zrychlené odpisování,**
- **široká škála daňově uznatelných nákladů,**
- **absence devizové kontroly,**
- **minimální kontrola ze strany úřadů a vlády,**
- **žádné nebo minimální požadavky na předkládání účetních výkazů nebo povinný audit,**
- **liberální požadavky na výši akciového kapitálu, druh a počet emitovaných akcií,**
- **neomezenost předmětů činnosti podnikatelských subjektů,**
- **možnost využívání smluv o zamezení dvojího zdanění,**
- **existence bezcelních zón,**
- **snadná registrace lodí a jachet ve vlastnictví společnosti,**
- **dočasná garance daňových či jiných výhod v případě změny legislativy,**
- **anonymita vlastníků a statutárních jednatelů. [8]**

2.13. Partnership

„Partnership původně pochází z angloamerického práva a je to společenství dvou, nebo více osob, které spojují své finanční zdroje, schopnosti a profesní kvalifikaci jednotlivých společníků s cílem dosáhnout při společném podnikání zisku, přičemž tento zisk se rozděluje na základě ustanovení ve vzájemné dohodě. [10, s. 173] Partnership zakládají nejčastěji příslušníci svobodných povolání, jako jsou architekti, daňoví poradci, auditoři či advokáti. Pro některé povolání je dokonce tato forma podnikání povinná, neboť zahrnuje i odpovědnost vůči klientům. Podle povahy účasti na řízení a výše odpovědnosti odlišujeme dvě základní formy partnership. General a limited partnership.

2.13.1. General partnership

V této společnosti mají všichni stejné postavení a za závazky partnership ručí celým svým majetkem neomezeně. Na řízení a rozhodování se podílejí stejnou měrou, pokud však není určeno jinak ve smlouvě.

2.13.2. Limited partnership

Minimálně jeden společník ručí neomezeně veškerým svým majetkem za závazky partnership (general partner) a alespoň jeden ručí jen do výše svého vkladu (limited partner). Riziko, které nese general partner je kompenzováno tím, že rozhoduje, řídí a jedná za společnost. Zatímco limited partner je pouze pasivní investor, který má jen právo na část zisku.

Vidíme zde podobu mezi general partnership a naší veřejnou obchodní společností, a také mezi limited partnership a komanditní společností. Přesto, že partnership nemají právní subjektivitu, mohou se účastnit soudních sporů a získávat majetek. Partnership vzniká na základě uzavřené smlouvy mezi dvěma či více osobami. Může být písemná i ústní, ale k zamezení budoucích nejasností bych doporučila formu písemnou. Když přihlížíme k míře odpovědnosti, která se s partnership váže, je zcela nezbytné důvěřovat ostatním společníkům.

2.13.3. Dostupné výhody

- **Založení partnership není nákladné.**
- **Volná organizační struktura, která umožňuje velkou svobodu v podnikání.**
- **Ve většině offshore jurisdikcí se partnership zdaňují pouze roční paušální částkou nahrazující daň z příjmů.**
- **V některých zemích se zdaňují pouze samotné podíly na zisku společníka.**

2.13.4. Nevýhody partnership

- **Nejistá doba trvání, kdy partnership zaniká v případě smrti či zániků jakéhokoliv společníka.**
- **Neomezené ručení u generálních parterů. [6]**

2.14. Offshore trusty

Samotný překlad slova trust z angličtiny znamená důvěřovat či svěřit. A tyto dvě slova trust plně vystihují. V České republice nebyla tato forma podnikání všeobecně známá, začala se rozvíjet až během posledních dvaceti let. Jeho zřízení umožňuje pouze angloamerický právní systém, který je uplatňován například ve Spojených státech amerických a zemích Britského společenství. Jelikož se Česká republika řídí právem kontinentálním, které trust neuznává, jedinou možností zůstává založení trustu v zemi s angloamerickým právním systémem. Trustové struktury využívali v minulosti hlavně bohaté osobnosti s velkým majetkem. V současnosti je tato forma podnikání využívána střední třídou po celém světě.

2.14.1. Podstata trustu

Podstatou trustu je převedení aktiv z osoby vlastníka (zakladatele trustu) na jinou osobu, nebo řádný orgán (správce), kteří spravují majetek ve prospěch osob podle speciálního seznamu nebo třídy (výuční vlastníci - beneficiáti), podle podmínek písemné dohody (trustové smlouvy), která stanoví, jak má být majetek spravován a jak s ním má být zacházeno. Správce se tak stává právním vlastníkem tohoto majetku, ale nesmí mít z tohoto vlastnictví prospěch, protože všechny finanční i nefinanční přínosy, které obvykle plynou pro vlastníka majetku, musí být převedeny pouze ve prospěch výlučných vlastníků. “[6, s. 32]

Trust nemusí být založen výhradně písemně, ale také ústně. Ve většině zemí je životnost trustu omezena na 80 až 100 let. Samotná trustová smlouva je velice podobná závěti, účinnosti však nabývá již za života zakladatele. V praxi je tedy majetek zakladatele převeden na správce. Ten se poté musí řídit trustovou smlouvou a podle ní s majetkem zacházet. Může dojít k rozdělení majetku ještě za života zakladatele, ale nejčastěji se tak děje po jeho smrti.

2.14.2. Trustové společnosti

Trustové společnosti jsou společnosti založené speciálně za účelem správy trustů. Dá se říci, že jsou to profesionální správci nejčastěji banky a velké právnické firmy, které musí být licencovány. Pojem trustová společnost bývá zaměňován se samotným trustem, proto jsem zde uvedla jeho skutečný význam.

2.14.3. Princip trustu

Na základě angloamerického práva majetek vložený do trustu přestává být majetkem zakladatele a vlastnické právo přechází na správce, ale právo na přínosy plynoucí z trustu má beneficent. Navíc správce nese plnou zodpovědnost za správu majetku uloženého v trustu, která je zákonem vynutitelná.

2.14.4. Výhody trustu

- V případě smrti zakladatele se většinou neplatí žádná **dědická daň z majetku** a samotný převod majetku na výlučné vlastníky je proveden bez prodlení. Už jen tato jediná výhoda může vést k založení trustu.
- Kdyby zakladateli vznikly osobní dluhy, nemohou být uhrazeny z majetku vloženého do trustu, neboť ten už není právně jeho. Vzniká tak neprůstřelná ochrana majetku, kterou lze využít například při rozvodu, soudních rozhodnutích a veškerých nároků třetích stran.
- Zakladatel si sám diktuje podmínky v trustové smlouvě, která je pro správce závazná. Správce tak může i nadále investovat či provádět jinou činnost na základě těchto podmínek.
- Správci nemají povinnost nikoho informovat o identitě účastníků, struktuře majetku a samotných vztazích mezi účastníky. Trust nepodléhá žádné kontrole a je tedy ideálním prostředkem pro úplnou diskrétnost.
- V souladu s právem můžeme minimalizovat daně dědické a majetkové.

2.14.5. Nevýhody trustu

Pravomoc rozhodovat o svém majetku přechází ze zakladatele na správce. Kdyby zakladatel vyvíjel snahu o kontrolu trustu, může tak přijít o všechny výhody. Správce musí být fyzický vlastník majetku a doopravdy ho spravovat. Nesmí nastat situace, kdy bude pouze jakousi figurkou v rukou zakladatele.

Mohu uvést příklad známý jako „**The Rahman Case**“, ve kterém došlo k porušení tohoto základního pravidla. Velice zámožný arabský investor založil trust a vložil do něj svůj majetek. Jako výlučné vlastníky uvedl různé osoby. Ovšem dle islámského práva musí být majetek zesnulé osoby rozdělen v jasně určeném poměru. Tedy dvě třetiny musí být vždy odkázaný rodinným příslušníkům a zbývajících jedna třetina podle vůle zesnulého. Po smrti zakladatele rodina popřela platnost trustu. Na tento popud začalo v Jersey soudní jednání. V rámci procesu bylo odhaleno, že zakladatel během života dával jasné pokyny správci, jak nakládat s majetkem. Nebylo tudíž dodrženo základní pravidlo. Soud rozhodl ve prospěch rodiny a majetek rozdělil podle islámského práva. [6, s. 34]

Právě podmínka svěřit majetek do rukou správce odrazuje velké procento potencionálních zakladatelů. Proto je velice důležité vybrat opravdu spolehlivého správce, kterému můžeme věřit, má dobrou pověst a rozsáhlé zkušenosti na investičním poli. V dnešní době se můžeme obrátit i na velké banky, které mají většinou zřízené celé oddělení kvalifikovaných správců. Ovšem mohou být dosti drazí a jednání bývá často velmi neosobní. U menších trustových společností se dočkáme osobního jednání za nižší cenu, která ale může být vykoupena velice draze. Je tedy velice důležité prověřit si trustovou společnost ze všech možných zdrojů, ke kterým máme přístup, protože se nemůžeme spolehnout na reference velkých bank. Zakladatel může využít dvě legální cesty jak neztratit dohled nad svým majetkem, zvolením protektora, nebo prostřednictvím listiny přání.

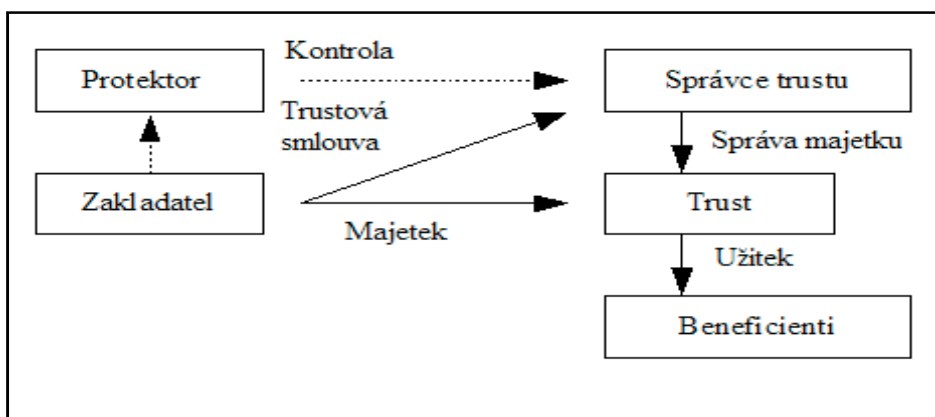
2.14.6. Protektor

Je osoba, například člen rodiny či blízký přítel, jehož hlavní povinností je kontrolovat, zda správce jedná ve shodě s trustovou smlouvou. Správce musí mít k důležitým rozhodnutím protektorův souhlas. Mezi jeho pravomoce patří také možnost odvolání a jmenování nového správce v případě, že správce nejedná ve shodě s přáním zakladatele. Protektor musí vždy jednat ku prospěchu zakladatele, ne ke svému.

2.14.7. Listina přání

Je dokument, ve kterém zakladatel uvede své přání týkající se aktiv v trustu. Pro správce není tato listina závazná, je to jakýsi typ doporučení. Její obsah by měl být znám pouze správci a zakladateli. Aby se zakladatel vyhnul obvinění z ovlivňování správce, je vhodné tuto listinu sepsat až po nějaké době trvání trustu. Pro lepší představu znázorním trustové vztahy graficky. [8]

Schéma 2.1. Vztahy mezi jednotlivými subjekty trustového uspořádání

Zdroj: vlastní zpracování

2.15. Nadace

Nadace mají podobné znaky jako trusty. Jak jsem uvedla, trust může být zřízen v zemích s angloamerickým právním systémem, zatímco nadace pouze v zemích s kontinentálním právním systémem. V obou případech se převádí vlastnické právo majetku na jiný subjekt. Díky této shodě se mohou nadace a trusty poměrně dobře porovnávat.

„Nadace je samostatnou právnickou osobou se základním kapitálem, který je věnován určitému účelu. Patří mezi důležité nástroje daňového plánování. Základní myšlenkou nadace je věnovat majetek ke specifickému účelu. Nadace také odděluje řízení a vlastnictví majetku od prospěšných zájmů. Kapitál věnovaný k určitému účelu nebo cíli se stává samosprávným a je úplně separován od zakladatele a stává se majetkem nadace. Nadace je zcela nezávislá a samosprávná struktura řízená nadační radou, která slouží definovanému účelu podle podmínek určených zakladatelem. Nejsou zde vlastníci, akcionáři nebo účastníci. [6, s. 35]

2.15.1. Vznik nadace

Založit nadaci může fyzická i právnická osoba a to převodem aktiv a testamentární dispozicí či dědickou smlouvou. Nejdůležitějším dokumentem v samotné nadaci jsou pak statuty. Zde jsou uvedeny informace o jméně nadace, základním kapitálu, majetku, sídle, účelu založení, správních orgánech, způsob jmenování členů nadační rady, způsob jmenování nové nadační rady a beneficentech. Důležité je také uvést ustanovení o zacházení s majetkem v případě rozpuštění nadace. V situaci, kdy chce zakladatel utajit svou identitu, může povolat zástupného zakladatele, který smlouvu podepíše za něj a samotný zakladatel tak zůstane v anonymitě.

Existuje mnoho druhů nadací, nejčastěji se vyskytují charitativní, církevní a rodinné.

Aby mohla nadace vzniknout, musí být ve většině zemí založena ve veřejném zájmu. U rodinných nadací se za veřejný zájem považuje vzdělávání samotných členů rodiny. Tady vidíme rozdíl mezi trustem, který může být zřízen za jakýmkoliv účelem. Nadace reálně vzniká až po zápisu do registru nadací.

2.15.2. Výhody a nevýhody nadace

Na rozdíl od trustů není její fungování časově omezeno. **V zemích jako je Švýcarsko, Panama či Lichtenštejnsko není žádný orgán oprávněn ke kontrolám nadací, a proto je vhodné založit nadaci zde a ochránit tak majetek zakladatele před nároky třetích stran.** Výrazná nevýhoda je nutnost založit nadaci ve veřejném zájmu, kvůli této podmínce, platné ve většině zemí s kontinentálním právním systémem podléhají nadace důkladným kontrolám.[8]

2.15.3. Situace v České republice

V České republice platí kontinentální právní systém, který umožňuje založit nadaci. Proto zde popíši vývoj nadací v naší zemi.

Všechny nadace vzniklé během první republiky byly s nástupem komunistického režimu zrušeny.² Po Sametové revoluci nastal obrovský nárůst počtu nadací. Do roku 1997 jich bylo registrováno 5000. A to především díky velice shovívavé legislativě. Problém byl, že benevolentní legislativa přímo lákala k podvodům. Nárůst různých druhů podvodných machinací vedl, k radikálnímu poklesu důvěry veřejnosti v nadace a donutil vládu k činnosti. V roce 1998 vešel v platnost **Zákon o nadacích a nadačních fondech (227/1997 Sb.)**.

Splnit podmínky kladené tímto zákonem dokázal jen zlomek z 5 000 nadací, a tak jich na konci roku 1998 zůstalo pouhých 150. Hlavní překážka pro většinu byla nová podmínka a to složení nadačního jmění ve výši 500 000 Kč. Zákon o nadacích a nadačních fondech změnil i pohled veřejnosti, která nadacím začala znovu důvěřovat. V současnosti tedy roce 2011 je v České republice registrováno 514 nadací. [24]

² Jedinou výjimku tvořilo Nadání Josefa, Marie a Zdeny Hlávkových známe spíše pod názvem Hlávková nadace, která byla založena Josefem Hlávkou 25. ledna 1904. Hlavním cílem byl rozvoj vzdělanosti českého národa. Tato jediná nadace byla zachována, ale přišla o velkou část majetku.

2.16. Nové podnikatelské struktury

Offshore jurisdikce se vyvíjí ruku v ruce se světovou ekonomikou. Reagují pružně na veškeré změny. O své místo mezi daňovými ráji bojují s velkou a tvrdou konkurencí. Snaží se proto vytvářet nové podnikatelské struktury, které přilákají další investory. Ve většině případu se jedná o společnosti odvozené od běžných společností.

2.16.1. Limited liability company (LLC)

Tento druh společnosti původně pochází ze Spojených Států Amerických. V roce 1977 byl schválen zákon o společnostech s ručením omezeným ve státě Wyoming, který se poté rozšířil do ostatních států USA. „*LLC v sobě spojuje základní výhody dvou odlišných právních forem – společnosti a partnerships. Se společností má LLC společného to, že její společníci neručí za závazky společnosti svým osobním majetkem – LLC plní funkci ochrany majetku. Tuto výhodu pak LLC kombinuje s typickým znakem partnerships – příjmy nejsou zdaněny na úrovni společnosti, ale až na úrovni společníků.*“ [8, s. 254]

Nejčastěji využívanou jurisdikcí pro tuto formu podnikání jsou Spojené Státy Americké. Hlavní výhoda pro offshore podnikání nastává, když společnost vlastní daňoví nerezidenti, LLC nemá stálou provozovnu na území USA a neplynou jí příjmy ze zdrojů v dané zemi. V případě splnění těchto podmínek se na společnost nevztahuje federální daň z příjmů na úrovni společníků. Ve státě Delaware navíc může dojít k osvobození i od daně z příjmů na státní úrovni. [8]

2.17. Offshore bankovníctví

Daňové ráje začaly upravovat svou legislativu tak, aby přilákaly i banky. V osmdesátých letech 20. století se bankovní domy začaly ve velkém přesouvat do těchto jurisdikcí. Upravená legislativa jim nabízela minimální regulaci bankovního podnikání, omezila nebo dokonce úplně zrušila daň z příjmů plynoucích z poskytovaných služeb. Velké procento zemí zavedlo pouze paušální roční poplatek. Další výhody se lišily podle dané jurisdikce. **Jednalo se především o minimální výši základního kapitálu a velké spektrum daňově uznatelných nákladů.** V některých daňových rájích nemusely být zřizovány ani minimální rezervy.

Jak si ale můžeme představit, takováto situace byla dlouhodobě neudržitelná. Minimální regulace bankovníctví vedla k rozsáhlým podvodům a k praní špinavých peněz.

S offshore bankovníctvím je přímo spojen největší bankovní skandál v historii. Tato kauza se odehrála v Lucembursku, které v době založení a existence banky patřilo mezi nejvhodnější kandidáty pro zakládání bank. V roce 1991 vyhlásila bankrot světoznámá lucemburská banka **Bank of Credit and Commerce International (BCCI)**. Během patnáctileté existence banky její manažeři prostřednictvím nekrytých půjček, zřizování anonymních účtů a dalších podvodů připravili v celkem 69 zemích své věřitele o deset miliard dolarů. Tento skandál otřásl celým finančním světem.[25]

Banky si samy začaly uvědomovat, že podobné kauzy mohou zničit dobré jméno budované mnoho let. Daňové ráje v rámci udržení dobrého renomé a také pod tlakem zemí s normálními daňovými systémy začaly zavádět legislativní změny, které podstatně zpřísnili bankovní podnikání.

2.17.1. Stanovení vysokých nároků na žadatele o bankovní licenci

K tomuto kroku se odhodlala většina offshore jurisdikcí. Vysoké nároky byly schopné splnit jen opravdu kvalitní světoznámé banky. Uvedu, jakým způsobem je možné získat bankovní licenci v Seychelské republice. Pravomocný orgán k poskytování licence je Seychelská centrální banka. Samotné legislativní ošetření bankovních licencí je uzákoněno v seychelském zákoně o finančních institucích, novelizovaném v roce 1995. Bankovní licence může být vydána pouze akciové společnosti, která má kapitál splacený ve výši minimálně 1 000 000 USD. Tato akciová společnost musí být založena podle seychelského zákona o společnostech. Centrální seychelské bance se podává písemná žádost, která musí obsahovat řadu náležitostí.

Nejčastěji ověřenou kopii dokumentu, na jehož základě došlo k založení společnosti, která žádá o licenci, určení adresy hlavního sídla této společnosti a jména a bydliště každého jednatele či vedoucího funkcionáře, kopie závěrečných rozvah a výsledovek společnosti za poslední tři roky, detailní určení předpokládané činnosti a cílů společnosti, adresa hlavní provozovny a vedlejších provozoven společnosti mimo území Seychel, v případě společnosti založené mimo území Seychel místopřísežné prohlášení vedoucího představitele banky a doprovodné prohlášení jednatelů, že nová banka na požádání centrální banky poskytne zdroje ke krytí všech závazků vzniklých ve spojení s její činností, další informace, které si centrální banka může vyžádat. Mezi ně se řadí alespoň dvě bankovní reference a údaje o zkušenostech managementu s bankovní činností. Centrální banka při posuzování licence ověřuje platnost předložených dokumentů a hodnotí i finanční situaci společnosti, její kapitálovou strukturu a

likviditu stejně jako její historii, cíle a kvalifikovanost managementu. Do 90 dnů od přijetí žádosti pak banka vydá licenci nebo zašle žadateli oznámení o odmítnutí. Vydaná licence přitom obsahuje určité podmínky a požadavky, které nová banka musí plnit, a váže se k ní poplatek ve výši 2.000 USD. Roční poplatek placení seychelskou offshore bankou je 15.000 USD (možno zaplatit v jakékoli konvertibilní měně). [26]

Musím zdůraznit, že Centrální seychelská banka přistupuje k udílení bankovních licencí offshore bankám velice obezřetně. Licenci zde získaly pouze dvě banky a to proslulá banka Barclays Bank a BMI Bank. Britská Barclays Bank z této licence těžila jen výhody, tedy až do února roku 2011 kdy na povrch vypluly nové informace. Britská veřejnost se dozvěděla, že Barclays Bank za rok 2009 dosáhla zisku 11,6 miliard liber a z toho odvedla korporátní daň pouze ve výši 1 %. Přibližně tedy 113 milionu liber. Byly zahájeny protesty a to přímo před asi 50 bankovními pobočkami po celé Velké Británii. Zahájené protesty měly hlavní příčinu v nespokojenosti obyvatel s politikou během finanční krize, kdy banky čerpají státní pomoc, ale přitom samy odváděly do státního rozpočtu na daních minimální částky. [27]

2.17.2. Přijetí zákonů proti praní špinavých peněz

Během 80. let 20. století začaly jednotlivé země podstatněji bojovat proti praní špinavých peněz. Tato snaha vyústila k vytvoření dvou základních mezinárodních dokumentů. Dne 20. prosince 1988 byla schválena **“Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami“**, známa také pod názvem **„Vídeňská úmluva“**. A druhým dokumentem se stala **„Úmluva Rady Evropy o praní, sledování, zabavování a propadnutí příjmů z trestné činnosti“**, z 8. listopadu 1990. Tyto dva mezinárodní dokumenty se staly základem pro novou směrnici **Rady ES č. 91/308/EHS o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz**. Do právního systému České republiky byla tato směrnice vložena prostřednictvím **zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti** ve znění zákona č. 159/2000 Sb. Zákon č. 61/1996 Sb., byl dost nesrozumitelný a nepřehledný. Zákonnodárci se tedy rozhodli vytvořit zcela nový předpis, který bude srozumitelný a přehledný zároveň. Ke dni 1. září 2008 nabyl účinnosti **zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu**. Mezi hlavní změny, které tento zákon přinesl, jsou nutná identifikace osob při transakcích nad 1000,- eur. Doposud byla nutná identifikace až od 15 000,- eur. Při transakci v částce 15 000 a víc eur musí být doložen její původ i účel. Také bankovní instituce, notáři, advokáti a auditoři musí hlásit podezřelé finanční transakce.

Uvedla jsem legislativní úpravu v rámci České republiky. Podobné zákony přijaly i offshore jurisdikce v zájmu udržení dobrých vztahů s vyspělými zeměmi. V drtivé většině zemí legislativa upravuje veškeré činnosti, které mohou vést k praní špinavých peněz. Nejčastěji se jedná o obchod s drogami, zbraněmi a bohužel i s lidmi. Dále pak různé bankovní podvody a daňové úniky. [28]

2.17.3. Spolupráce s dalšími zeměmi

Neregulovaný rozvoj bankovního sektoru v daňových rájích, byl pro vyspělé země velký problém. V roce 1975 tak vznik **Basilejský výbor pro dohled nad Bankami** (Basle Committee on Banking supervision). Hlavním cílem výboru je vzájemná spolupráce a zlepšení kvality bankovního dohledu po celém světě. Členové pocházejí z Argentiny, Austrálie, Belgie, Brazílie, Kanady, Číny, Francie, Německa, Hongkongu, Indie, Indonésie, Itálie, Japonska, Korey, Lucemburska, Mexika, Nizozemí, Ruska, Saúdská Arábie, Singapur, Jižní Afriky, Španělska, Švédska, Švýcarska, Turecka, Velké Británie a Spojených států. [29] Basilejský výbor nebyl spokojen nad mírou kontroly bankovních systémů v daňových rájích. Proto byla v roce 1980 založena **Offshore skupina dozorčích orgánů nad bankovním sektorem** (Offshore Group of Banking Supervisors, OGBS). Která se přímo zaměřuje na kontrolu bankovních systémů v daňových rájích. Členy jsou Aruba, Bahamy, Bahrajn, Barbados, Bermudy, Kajmanské ostrovy, Kypr, Gibraltar, Guernsey, Hong Kong, ostrov Man, Jersey, Libanon, Malta, Mauritius, Nizozemské Antily, Panama, Singapore a Vanuatu. [30]

2.17.4. Výhody offshore banky

Tyto banky můžeme rozdělit do dvou kategorií a to s omezenou a neomezenou bankovní licenci. Neomezenou bankovní licenci získají pouze renomované bankovní ústavy, které se zabývají shromažďováním a ukládáním finančních prostředků. Neomezená bankovní licence je regulována legislativou daňového ráje. Omezenou bankovní licenci získávají soukromé menší banky, které poskytují své služby pouze v jedné obchodní skupině v rámci holdingu, osobám jmenovaným v licenci nebo jen svým akcionářům. Jedná se o tzv. in-house banky, které soustřeďují všechny platby v rámci skupiny a tím umožňují efektivní řízení finančních toků. **Hlavní výhodou v obou kategoriích je velice výhodné úročení vkladů, při minimálním riziku.** Předcházející věta může být matoucí, neboť obecné pravidlo praví, že vyšší výnos je vždy spjat s vysokou mírou rizika. A právě toto obecné pravidlo v offshore bankách platit nemusí. Bankou vyplacené úroky nemusí podléhat srážkové dani a navíc sama banka může platit jen minimální daně z příjmů, což se může promítnout do nižší úrokové marže. [8]

Offshore bankovníctví má i své nevýhody. Jedná se především o **etické a morální otázky**. Jak jsem uvedla výše, banky se prostřednictvím daňových rájů vyhýbají placení daní, ale během finanční krize jim byla poskytována státní finanční pomoc. Z etického hlediska může být pro potencionální klienty problém, že banka sídlí například v Nauru, který je znám obří mírou korupce. [31] V roce 2009 uzavřela kvůli etickým a morálním důvodům, největší francouzská banka BNP Paribas své pobočky na Panamě, jako důvod uvedla netransparentní legislativu. Z chování BNP Paribas je zřejmé, že je pro banky životně důležité udržet si svou reputaci.

2.18. Offshore pojišťovny

Jsou pojišťovací společnosti podnikající v offshore centru, kde mají výhodné podmínky, především v oblasti nižší regulace činnosti, než u pojišťovacích společností bývá obvyklé, navíc při velmi nízké zdanění příjmů. Pojišťovny nabízejí širokou škálu produktů, tj. typů pojištění, přičemž své produkty nabízejí klientům z celého světa. Kromě těchto nezávislých pojišťoven se na trhu komerčního pojišťovníctví prezentují tzv. kaptivní (závislé) pojišťovny, které zakládají podnikatelské subjekty pouze pro krytí vlastních rizik spojených s jejich činností. [10, s. 176]

Běžné komerční pojištění může být velmi nákladnou položkou. Můžeme také potřebovat speciální typ pojištění, ale nemusíme se ho dočkat vůbec. Neboť ho pojišťovny nenabízí, anebo je pro naši společnost finančně nedostupné. V takovém případě je pro nás nejvhodnější východisko založit již zmíněnou kaptivní pojišťovnu. Musíme se samozřejmě řídit legislativou v místě registrace, ale smlouva díky úzkému vztahu mezi pojišťovnou a klientem může být šitá přímo na míru. V drtivé většině zemí je pojištění daňově uznatelnou položkou, kterou si snížíme základ daně. Navíc obchodní marže kaptivní pojišťovny zůstává v rámci společnosti. Nejčastěji tuto možnost, založení kaptivní pojišťovny, využívají holdingy a koncerny. [35]

3. Analýza offshore společností

V další části práce se zaměřím na praktickou část, která se přímo týká založení offshore společnosti. Postup založení popíši krok za krokem tak, aby byl jasně pochopitelný a mohl se v budoucnu stát přínosem, pro každého budoucího zájemce offshore podnikání.

3.1. Vhodné činnosti k offshore podnikání

Nikde není určeno, jaké činnosti můžeme k offshoringu využít. Záleží na individuálním rozhodnutí společnosti, s jakou činností vstoupí do světa offshore podnikání. Nejčastěji se setkáváme s výrobou, mezinárodním obchodem se zbožím, factoringem, holdingy, obchodováním s pohledávkami, akumulací příjmů z duševního vlastnictví, poskytování poradenských služeb a registraci lodí. Naopak nevhodné činnosti jsou řemeslná výroba či maloobchodní prodej na tuzemské úrovni. Uvedené příklady nejsou rozhodně směrodatné, neboť vše závisí na tom, jaký cíl hledáme v založení offshore společnosti. Nemusí se jednat o daňovou optimalizaci, ale o ochranu majetku před nároky třetích stran či snahu zůstat v anonymitě.

3.1.1. Výroba

Nadnárodní společnosti využijí jurisdikce s nižší sazbou daně z příjmů právnických osob a kapitálových výnosů. Podmínkou je uzavřená smlouva o zamezení dvojího zdanění mezi domácí a hostitelskou zemí. Firma zdaní své zahraniční příjmy v hostitelské zemi nižší sazbou daní a do své domácí země převede čisté zisky, které se díky smlouvě nebudou již znovu danit. Může také rozdělit své pobočky do jednotlivých států na zisková a nákladová. Do států s vyšší daňovou sazbou koncentruje nákladové procesy. V rámci vnitropodnikového trhu vyveze výrobky a polotovary do ostatních poboček za co nejnižší ceny, aby byl daňový základ nízký. Naopak co nejvíce prodejní marže se snaží firmy realizovat v zemích s nízkou sazbou daně. **Těmto cenám se říká ceny transferové a právě možnost daňové optimalizace, nutí státy k přísnějšímu dohledu těmito cenami.**

Základním stavebním kamenem pro transferové ceny je takzvaný princip tržního odstupu (arm's length principle), který říká, že transakce mezi spřízněnými subjekty by měly být uskutečněny za stejných či srovnatelných podmínek, jako transakce mezi subjekty nespřízněnými. Jinými slovy, pro daňové účely je třeba prokázat, že srovnatelné cenové podmínky by byly subjekty ochotny uzavřít ve srovnatelných situacích se zcela nezávislým subjektem. Princip tržního odstupu je tudíž velmi elegantním konceptem, který je v teoretické rovině jednoduše uplatnitelný, avšak v praxi často velmi obtížně realizovatelný. Jeho

nespornou výhodou však zůstává skutečnost, že princip tržního odstupu je mezinárodně uznávaným konceptem, který je zakotven v tzv. Směrnici OECD. [32]

Problematika transferových cen je v české legislativě upravena především **zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů**, ve znění pozdějších předpisů. V **§ 23 odst. 7** tohoto zákona je stanoveno základní pravidlo pro určování transferových cen. Ministerstvo financí hlouběji rozvedlo tuto problematiku v Pokynech Ministerstva financí. A to v **Pokynu D-334**, který doporučuje rozsah dokumentace k tvorbě převodních cen mezi spojenými osobami. **Pokyn D-333**, který určuje závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami. A **Pokyn D-332**, který upravuje uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky. Tyto pokyny byly v roce 2010 s účinností od 1. 1. 2011 novelizovány tak, aby odrážely aktuální problematiku. [33]

Další možností je využití různých investičních pobídek. Což jsou například daňové úlevy, daňové prázdny, podpora na vytvoření nových pracovních míst, rekvalifikace zaměstnanců, výhodné odpisy a také různé odpočitatelné položky. V posledních letech vznik dokonce termín rotující firmy, které se okamžitě po vyčerpání investičních pobídek přesunují do jiné nevyužité země.

3.1.2. Poskytování poradenských a dalších služeb

Služby svou lehkou přenosností a nemateriální povahou znemožňují kontrolu jejich poskytování zahraničními společnostmi. Při poskytování poradenských či jiných služeb se nejčastěji využívají smlouvy o zamezení dvojího zdanění, ve kterých nepodléhají dani příjmy z krátkodobé činnosti poskytnuté na území druhé strany. Mohou to být například poradenské činnosti a zprostředkovatelské služby v zahraničním obchodě. Offshorová společnost zde vystupuje pouze jako prostředník a jejím příjmem ze zprostředkovatelské provize.

3.1.3. Holdingy

Základním rysem holdingu je, že jedna společnost (mateřská) drží majetkovou účast v jiné společnosti (dceřina) a společně vytvoří koncern. Následný zisk je převáděn mezi společnostmi a je k tomu zase využíváno smluv o zamezení dvojího zdanění, nebo jiných ustanovení umožňující konsolidaci zisků v rámci skupiny. Výhodou je možnost přesunout některé aktivity koncernu do offshore jurisdikcí. Na holdingy se ovšem uplatňuje ustanovení o sdružených podnicích, a proto nebude vždy toto uspořádání nejvýhodnější.

3.1.4. Factoring

V mezinárodním obchodě se factoring používá velmi často. Je to odprodej krátkodobých nezajištěných pohledávek. Pro koncern může být výhodné investování do offshore jurisdikce právě prostřednictvím factoringu. Factor má výhodu v přesunu části zisku do příznivější jurisdikce.

3.1.5. Pohledávky

Společnosti obchodují s různými pohledávkami. Hlavní plus je, že platba za pohledávku většinou nepodléhá srážkové dani, její převod je administrativně snadný a ocenění je vysoce pohyblivé. Ovšem vymáhání pohledávky je spojeno s osobně vykonávanou činností, která by mohla způsobit vznik stálé provozovny či daňového domicilu zahraniční osoby v České republice. Daňový domicil vyjadřuje vztah daňového subjektu k danému státu. Je vymezen smlouvami o zamezení dvojího zdanění a je nadřazen pojmu rezident. Případná výše uvedená situace by úplně zničila původní záměr daňové optimalizace.

3.1.6. Akumulace příjmů z duševního vlastnictví

Společnosti mohou obchodovat a autorskými a patentovými právy a pronajímat je. Vhodnou volbou jurisdikce se mohou vyhnout dani z příjmu z těchto pronájmů a také dani z příjmů v situaci, kdy se během doby zvýší cena práv a patentů.

3.1.7. Registrace lodí

Registraci lodí v offshore jurisdikcí využívají především přepravní a rejdařské společnosti. Výhodou jsou nižší registrační sazby a mnohem mírnější podmínky provozu. Nejoblíbenější zemí pro registraci plavidla je Libérie. Pod její vlajkou pluje každá druhá mezinárodní loď. [3]

3.2. Kdy má cenu offshore společnost zakládat

Založení offshore společnosti musí být velice uvážený a promyšlený krok. V úvahu musí být vzaty veškeré faktory. Když chceme docílit daňové optimalizace, je nutné mít v podnikání zakomponovaný mezinárodní prvek. Pro jasnou představu, jak by takový mezinárodní prvek v podnikání měl vypadat, uvedu ilustrační příklady.

- Polský poplatník pan M vlastní offshore společnost XX na Kajmanských ostrovech a k založení společnosti použil služby nominee ředitele. Společnost XX nakupuje zboží z Indie, které poté prodává polské společnosti YY, kterou vlastní pan M. Zboží je dodáváno z Indie přímo do Polska.

- Slovenský poplatník pan K si založil offshore společnost AA v Belize. Tato společnost nakupuje oblečení z Číny, které poté prodává různým distributorům v Severní Americe. Zisk plynoucí z prodeje distributorům zůstává ve společnosti AA a podléhá zdanění dle legislativy v Belize.

Když takovýto prvek v podnikání není, je vytvoření struktury pro mezinárodní daňové plánování velice obtížné.

Rozhodnutí o založení offshore společnosti musí být opodstatněno i dosaženým ziskem. Když vezmeme v potaz náklady na založení, správu a organizaci offshore společnosti, mohli bychom se dostat i do záporných čísel. Celý proces by tak byl neúčinný. Někteří poskytovatelé offshore služeb uvádějí jako hranici pro založení společnosti, již částku hrubého zisku před zdaněním okolo 100 000 Kč. Podle mého názoru je tato částka dosti zavádějící. Poskytovatelé jsou si dobře vědomi velkého počtu potencionálních klientů z řad malých podnikatelů, kteří působí v České republice. A tak uvádějí jako výhodné již takové částky, které mohou oslovit i tyto menší podnikatele. Náklady na založení offshore společnosti nejsou rozhodně koncové, musíme zvážít i náklady na změnu struktury podniku a vznik skrytých nákladů, jako jsou služby daňových poradců či právníků. Proto je vhodné o offshore podnikání vůbec uvažovat, až při dosažení hrubého zisku před zdaněním ve výši nad 1 000 000 Kč.

3.3. Poradce

Jen minimální procento osob má dostatečné vědomosti a zkušenosti k tomu, aby samo bez cizí pomoci založilo offshore společnost. Nejrozumnější volbou je využít služeb kvalifikovaného konzultanta z řad daňových poradců, právníků či auditorů. Často již společnost využívá služeb takové osoby a je tedy nejvhodnější se obrátit přímo na ni. Zná nejlépe celkovou situaci v podniku. Může aplikovat složitá ustanovení daňového a obchodního práva. Také může vytvořit počáteční návrh offshore struktury, posoudit závazkové a kapitálové vztahy v rámci skupiny a pomoci při výběru dalších potřebných subjektů. Poradce musí být opravdu kvalifikovaný a mít dostatečné zkušenosti s danou problematikou. Cena služeb jednotlivých poradců se velmi liší. Dá se říci, že cena se odvíjí od kvality odvedené práce. Příliš nízké ceny služeb jsou alarmující, neboť opravdu zkušení daňoví poradci, právníci a auditoři si mohou dovolit požadovat vyšší částky za odvedenou práci. Částky se průměrně pohybují od 500 Kč a výše za hodinu konzultace. Celkové náklady je možné odhadnout podle hodinových sazeb jednotlivých poradců a objemu práce, kterou se budou zabývat. Opravdu kvalitní služby poskytují nadnárodní auditorské společnosti.

3.4. Poskytovatel

Poskytovatelé offshore služeb jsou ve většině případů společnosti, které se přímo zabývají zakládáním různých forem podnikání v offshore jurisdikcích. Hlavní funkce poskytovatele jsou:

- **založení společností ve vhodné jurisdikci,**
- **poskytování služeb registrované kanceláře nebo virtuální kanceláře,**
- **poskytování služeb nominee ředitelů a nominee akcionářů,**
- **otevírání a správa bankovních účtů,**
- **zajišťování služeb souvisejících s místní legislativou (vedení účetnictví, vytváření závěrek, jednání s místními úřady). [6]**

Můžeme využít místních poskytovatelů přímo v daňovém ráji. Ale v takovém případě musíme být dostatečně kvalifikovaní a podrobně znát místní legislativu. Hlavní výhodou je nižší cena, protože se tak vyhneme zprostředkovatelským nákladům. Místní poskytovatel například v Panamě budu určitě dostatečně zblhlý a kvalifikovaný k zakládání různých forem společnosti právě v Panamě. Ale využití jeho služeb k založení společnosti v jiné jurisdikci bychom se měli vyhnout. Za příslušný poplatek takovou společnost určitě založí, ale kvalita odvedených služeb nemusí být vůbec dostačující, především kvůli nedostatečné znalosti legislativy jiných offshore jurisdikcí. Měli bychom tedy využívat služeb místních poskytovatelů právě na území, ve kterém operují a vyhnout se tak dosti nepříjemným problémům, které mohou vést až k zablokování prostředků.

V opačném případě existuje na českém, ale i zahraničním trhu nespočet různých poskytovatelů těchto služeb. Kteří nabízejí komplexní řešení od vytvoření struktury přes založení společnosti ve vybrané lokalitě, až po poskytnutí nominee ředitelů. Většina těchto poskytovatelů jsou zkušenými hráči v oboru offshore podnikání. Jejich ceny jsou také ve většině případů vyšší. Ovšem i tady si musíme dát pozor na různé výhodné nabídky.

Založení společnosti přijde například na 25 000 Kč v této ceně, ovšem nejsou poplatky za nominee ředitele, otevření bankovního účtu a přeposílání dokumentů skutečnému vlastníkovi. Tak se cena může prostřednictvím skrytých nákladů vyšplhat až o desetitisíce korun nahoru. Původní snaha využít co nejvýhodnějších nabídek poskytovatelů tak ztroskotá. Je tedy lepší využít renomované poskytovatele, jejichž nabídky jsou dražší, ale většinou obsahují již všechny náklady spojené se založením, správou a podpůrnými službami. Pro

představu uvedu ceník různých poskytovatelů offshore služeb v rámci založení společnosti na Seychelách.

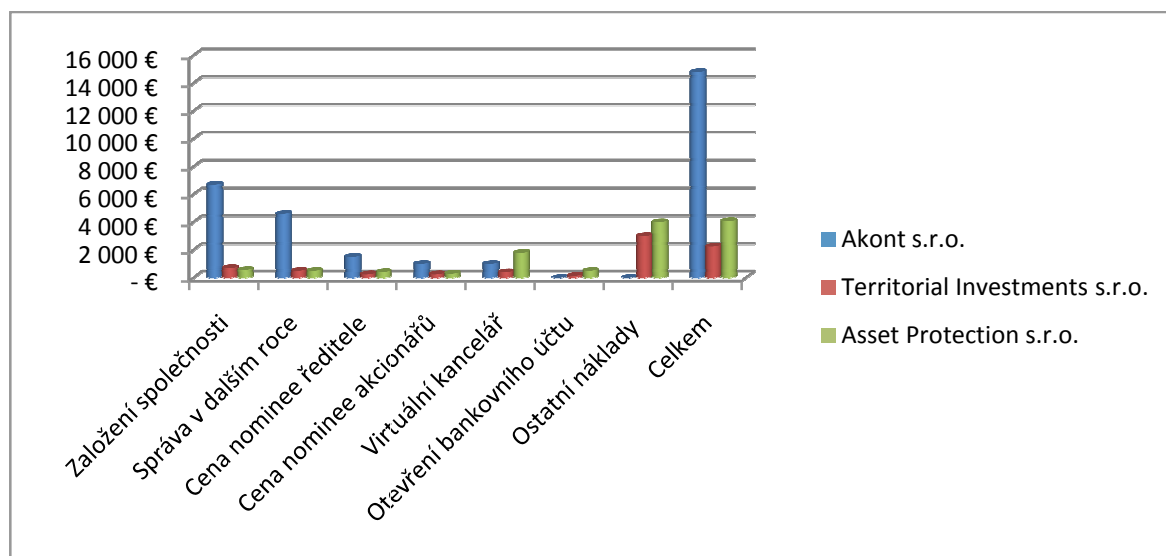
Tabulka 3.1. Ceny vybraných poskytovatelů offshore služeb

Poskytovatel	Akont s.r.o.	Territorial Investments s.r.o.	Asset Protection s.r.o.
Založení společnosti	6 700 €	700 €	560 €
Správa v dalším roce	4 600 €	500 €	500 €
Cena nominee ředitele	1 500 €	250 €	420 €
Cena nominee akcionářů	1 000 €	250 €	300 €
Virtuální kancelář	1 000 €	400 €	1 800 €
Otevření bankovního účtu	x	150 €	500 €
Ostatní náklady	0 €	3 000 €	4 000 €
Celkem	14 800 €	2 250 €	4 080 €

Zdroj: www.akont.cz, www.danovyraj.cz, www.assetprotection.cz

Pro lepší představu nákladů uvedu ještě graf, kde jasně uvidíme rozdíly mezi jednotlivými poskytovateli offshore služeb.

Graf 3.1 Náklady poskytovatelů na offshore služby

Zdroj: www.akont.cz, www.danovyraj.cz, www.assetprotection.cz

Jak z grafu, tak z tabulky jasně vyplývá, že nevyšší ceny si účtuje společnost Akont s.r.o. Hlavní důvod je ten, že společnost má již většinu poplatků zahrnutých v základní ceně a tím pádem vzniká jenom minimální množství dodatečných nákladů. Akont s.r.o. patří mezi špičku poskytovatelů na trhu. Služby, které nabízí, jsou velice kvalitní, má individuální

přístup ke klientům a opravdu renomovanou pověst. Toto vše se promítá ve výsledné ceně. Territorial Investments s.r.o. a Asset Protection s.r.o. mají většinu služeb rozdělených a ohodnocených samostatně. Proto je také velice těžké určit konečnou cenu, záleží na námi požadovaných službách, které budeme využívat. Výsledná cena bude proto jistě vyšší. Vše závisí na komunikaci mezi námi a poskytovatelem. Ten by nám měl být schopný odpovědět na všechny otázky.

3.5. Stanovení struktury offshore společnosti

Stanovení správné struktury je rozhodující prvek v mezinárodním daňovém plánování. Struktura musí být vytvořena v souladu s činností podniku tedy, zda se jedná o výrobu, služby či obchod. A také s navazujícími činnostmi jako například s financováním a logistikou. Jednodušší struktura je méně nákladná než složitá, ale v mnoha případech jednoduchá struktura nestačí a je třeba zvolit složitější variantu. Musíme také brát v úvahu okolí společnosti. Čím složitější struktura tím více se stává neprůhlednou pro zákazníky, dodavatele, bankovní ústavy a ostatní obchodní partnery. Roste tím riziko ztráty důvěry. Každý zakladatel offshore společnosti by měl využít služeb kvalifikovaného poradce či poskytovatele offshore služeb, který by nám měl tuto strukturu vytvořit.

3.6. Stanovení majetkové struktury offshore společnosti

Jednoduchá majetková struktura je zárukou rychle flexibility a minimálního střetu zájmů. Čím více je ve společnosti vlastníků a manažerů tím více problému může nastat. Toto pravidlo se samozřejmě netýká pouze offshore společností, platí i pro běžné společnosti zakládané na území České republiky. Během vzniku a života společnosti někdy vznikají transakce, které se vyznačují změnami vlastníků (akcionářů či společníků). Tyto vlastnicko-kapitálové transakce mají přímý vliv na vznik, existenci, zánik i změnu právní formy společnosti. V našem případě se zaměřím přímo na transakce **kapitálových akvizic**.

Kapitálové akvizice jsou procesem, v němž je získáván takový podíl na základním a vlastním kapitálu společnosti, který nabyvateli dovoluje ovládnout celý podnik společnosti.[11, s. 307]

Vlastní-li, nabyvatel před touto transakcí již nějaký jiný podnik dochází v rámci kapitálové akvizice ke spojení samostatných podniků do vyššího ekonomického celku. Společnost AA prostřednictvím kapitálové akvizice získá ovládající postavení a stane se tak společností mateřskou ve společnosti BB, která se stala její dceřinou společností. Přičemž osoba ovládající je většinový vlastník nebo osoba určená smlouvou. Osoba, která podle účasti nebo

smlouvy disponuje, většinou hlasovacích práv. Osoba, která může prosadit jmenováním, nebo volbou, nebo odvolání většiny členů statutárních orgánů. Osoby jednající ve shodě, tedy osoby, které společně disponují většinou hlasovacích práv.

3.6.1. Struktura mateřské a dceřiné společnosti

Tato struktura je v mezinárodním daňovém plánování využívána velice často. Typický model mezinárodní vlastnické struktury vypadá tak, že česká firma je zčásti nebo zcela vlastněna zahraniční firmou. Vznik dceřiné společnosti může být za účelem založení nové obchodní společnosti, nebo rozšíření ekonomické skupiny. Proces vzniku dceřiné společnosti je z právního, daňového i účetního hlediska téměř stejný jako založení samostatné obchodní společnosti. Rozdíl je v ekonomické podstatě vzniku majetkově propojených společností, které jsou ovládány a řízeny jako celek, ačkoliv z účetního, daňového i právního hlediska vypadají jako samostatné subjekty. Zakládáním dceřiných společností dochází jakoby k narůstání majetku celé skupiny. Dceřiná společnost zůstane na území České republiky a mateřská společnost přesune své sídlo do daňového ráje. A z tohoto vzájemného vztahu, pak dle legislativy těží výhody. [11]

3.6.2. Přeshraniční přeměny

Přeshraniční fúze, podobně jako jiné přeměny společností, odpovídají potřebám spolupráce a reorganizace společností usazených v různých členských státech. Představují zvláštní způsoby výkonu svobody usazování, které jsou důležité pro řádné fungování vnitřního trhu, a patří tedy k hospodářským činnostem, u nichž jsou členské státy povinny respektovat svobodu usazování. Takováto fúze přitom představuje účinný způsob přeměny společností, jelikož v rámci jediné operce umožňuje vykonávat určitou činnost v nové právní formě a bez přerušení, v důsledku čehož se zmenší komplikace, zkrátí lhůty a sníží náklady spojené s jinými formami reorganizace společností. [2, s. 167]

3.7. Naplnění struktury

Struktura musí reálně vykonávat činnosti, pro které byla vytvořena. Není v žádném případě možné, aby poskytovala jakési fiktivní služby či činnosti a ty pak fakturovala společnosti v České republice. Takovou to činností se vystavujeme možnému trestnému stíhání. Faktury vystavené v daňových rájích jsou pro finanční úřad vždy důvod k důkladnému prověření. Poplatník musí být schopen doložit informace uvedené v daňovém přiznání. V případě, že offshore společnost obchoduje se zahraničními obchodními partnery, je nutné uchovávat všechny doklady, které by mohly pomoci při vedení daňové kontroly, za

kteřé považujeme i smlouvy o transferových cenách. Není možné, aby sídlo bylo v offshore jurisdikci, ale reálně byla společnost řízená v České republice. Společnost musí být prokazatelně řízena ze svého sídla v daňovém ráji a to musí být schopna také dokázat například zápisy z jednání správní rady. Nesmíme zapomenout, že i přes to, že společnost sídlí v daňovém ráji, musí zdaňovat příjmy plynoucí z území České republiky, podle české legislativy. A proto není offshore podnikání vhodné pro podniky, které obchodují v rámci tuzemska. Naplnění struktury je nejtěžší částí offshore podnikání. I díky malé chybě může dojít ke zdanění v domácí zemi, či ještě hůř k naplnění skutkové podstaty trestného činu. A k úplnému ztroskotání celého procesu daňového plánování.

3.8. Výběr jurisdikce

Běžné offshore společnosti je možné založit ve většině jurisdikcí. Toto pro nás tedy není rozhodující faktor. Měli bychom se zaměřit především na faktory individuální.

Důležitá je image jurisdikce. Založit společnost například v Republice Nauru zvýší zájem finančního úřadu mnohem více než založení společnosti na Kypru či v Nizozemí. Také obchodní partneři se budou na společnost založenou v Nizozemí dívat, jako na prestižního obchodního partnera. Naproti tomu se společností založenou v Nauru, bude chtít obchodovat jen málo kdo. Především, aby nepřipoutal pozornost finančního úřadu.

Dalším hlediskem je pro nás dostupnost v případě, že budeme společnost často navštěvovat. Výhodnější pro nás bude zřízení offshore společnosti v Holandsku vzdáleném vzdušnou čarou od Prahy přibližně 700 km, než dojíždět do Panamy vzdálené 9 500 km.

Klademe důraz i na infrastrukturu. Velice důležitá je politická stabilita, v politicky nestabilní zemi není rozhodně vhodné zakládat jakoukoliv společnost. Politický převrat může zapříčinit ztrátu veškerých finančních prostředků. Vybíráme takovou jurisdikci, která nám vyhovuje svou legislativou, uzavřenými smlouvami o zamezení dvojího zdanění a také smlouvami o mezinárodní výměně informací. V tabulce 3. 2. uvedu četnost založených společností v nejoblíbenějších zemích.

Tabulka 3.2. Četnost založených společností

Země	31. 12. 2010	31. 12. 2009	31. 12. 2008	31. 12. 2007
Bahamy	35	33	33	36
Belize	83	77	55	43
Bermudské ostrovy	5	6	6	6
Britské Pan. ostrovy	422	424	441	406
Gibraltar	66	70	61	58
Jersey	0	5	5	2
Kajmanské ostrovy	32	33	33	23
Kypr	1 550	1 411	1 150	956
Lichtenštejnsko	245	262	275	259
Lucembursko	1 254	1 241	935	864
Monako	64	48	40	35
Nizozemské Antily	14	13	14	22
Nizozemí	4 519	4 551	3 474	3 274
Panama	170	162	108	78
Seychelská republika	330	262	225	167
Spojené státy americké	2 635	2 545	2 135	2 021
Celkem	11 424	11 143	8 990	8 250

Zdroj: www.zpravy.e15.cz/byznys/finance-a-bankovnictvi/danove-raje-lakaji-cechy

3.9. Výběr banky

Výběr banky patří mezi nejdůležitější činnosti, o které se musíme zajímat ještě před samotným založením offshore společnosti. Hned na začátku upozorňuji, že založení účtu u české banky se sice může zdát, jako ideální řešení, ale rozhodně tomu tak není. Podle české legislativy mají všechny banky na území České republiky povinnost hlásit veškeré neobvyklé transakce příslušným orgánům. Tedy i v případě zcela legálního podnikání může dojít k neočekávaným problémům a v konečném důsledku, i ke zkrachování původního záměru daňové optimalizace.

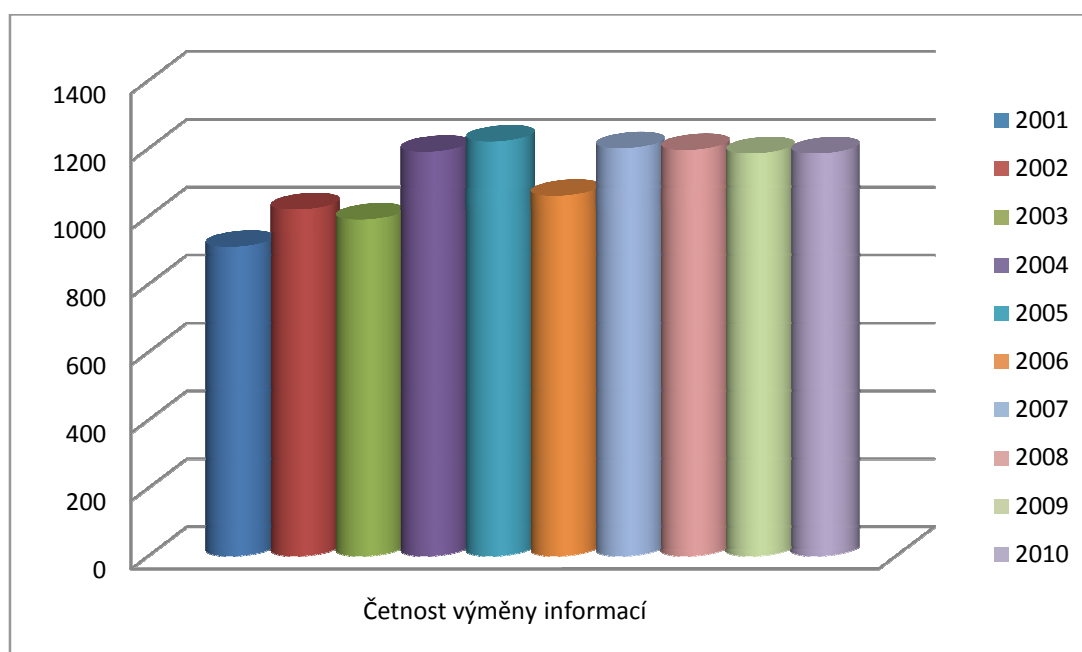
Nejlepší volbou je kvalitní zahraniční banka v takové jurisdikci, která má ve své legislativě zakořeněný vyhovující stupeň ochrany bankovního tajemství. **Mezi světovou špičku s nedobytným bankovním tajemstvím a vysokou kvalitou služeb patřili banky ve Švýcarsku, Rakousku a Lucembursku.** Pod tlakem OECD tyto země v roce 2009 částečně uvolnily bankovní tajemství. Informace z těchto zemí jsou příslušným zahraničním daňovým orgánům vydávány pouze v případě výjimečných případů a to na základě přímých důkazů. Tedy, pro zcela legální podnikání zůstávají tyto země nejvhodnějšími kandidáty.

3.9.1. Mezinárodní výměna informací

„Mezinárodní výměna informací je velice důležitým nástrojem v boji proti mezinárodním daňovým únikům a česká daňová správa tuto formu mezinárodní spolupráce využívá ve stále větším měřítku. Výměna informací je uskutečňována především na základě zákona č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní, kterým byla do českého právního řádu implementována **Směrnice Rady 77/799/EHS** ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného, ve znění pozdějších dodatků, a dále na základě příslušných článků uzavřených smluv o zamezení dvojího zdanění (čl. 26 Modelové smlouvy OECD – Výměna informací).

Mezinárodní výměna informací se opírá o tři formy výměny informací: výměnu informací na dožádání, poskytování informací z vlastního podnětu a automatickou (pravidelnou) výměnu informací. Česká daňová správa plně využívá všechny uvedené formy. [34]

Graf 3.2. Četnost výměny informací se zahraničními daňovými orgány

Zdroj: www.cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/xsl/mezinarodni_spoluprace_6530.html?year

3.9.2. Založení účtu

Opravdu kvalitní poskytovatelé offshore služeb nabízí i otevření účtu v různých zahraničních bankách. Poskytovatel sám předá bance veškeré nutné dokumenty a reference, na jejímž základě pak banka založí požadovaný typ bankovní účtu. Účet si můžeme samozřejmě založit i sami, ale všechny dokumenty, které je nutné bance předkládat, musí být

v naprostém pořádku. Banky si totiž důkladně vybírají potencionální klienty a s nedostatečnou dokumentací se otevření účtu nemusíte dočkat nikdy. K nejčastějším požadavkům bank při zakládání účtu patří bankovní reference, tedy identifikace klienta, charakteristika činnosti a struktura podnikání. Vyplněná žádost o otevření účtu včetně ostatních formulářů a již zmíněné dokumenty k offshore společnosti.

3.9.3. Finanční náklady

U jednotlivých bank se náklady na otevření účtu a jejich správu podstatně liší. Musíme brát v úvahu i výši minimálních zůstatků na účtech. Pro lepší představu uvedu, jak odlišné jsou náklady u různých bank.

Tabulka 3.3. Náklady bank na založení účtu

Země	Švýcarsko	Rakousko	Lichnštejnsko	Sv. Vincenc a Grenadiny
Banka	UBS	Bank Vontobel Österreich AG	Valartis Bank	Loyal Bank
Založení účtu	400 €	100 €	150 €	180 €
Správa účtu p.a.	0 €	100 €	200 €	300 €
Minimální konečný zůstatek	200 000 €	100 000 €	10 000 €	165 €
Nutná osobní účast	ano	ano	ano	ne

Zdroj: vlastní zdroj

Z tabulky vyplývá, že nejnižší poplatky jsou v Loyal Bank, tato banka se nachází v oblasti Karibiku, kde jsou finanční náklady obecně podstatně nižší než u bank evropských. Banky se sídlem v Evropě, mají na svůj provoz mnohonásobně vyšší náklady. Jejich služby dosahují vysoké kvality, a mezi širokou veřejností mají velice dobrou pověst. To vše se nutně musí odrazit ve výši poplatků.

Uvedla jsem jen základní poplatky na založení a správu účtu. Samozřejmě si banky dále účtují poplatky za nejrůznější služby. Především se jedná o **poplatky za příchozí a odchozí platby, za bankovní výpisy, za aktivaci a vedení internetového bankovníctví, za poskytnutí nových či zablokování starých kódů**. Veškeré poplatky spojené s vydáním, placením, zablokováním, odblokováním karty a dokonce s poplatkem za odmítnutí karty

v bankomatu. Právě tyto různé poplatky se v jednotlivých bankách výrazně liší. Nízké poplatky za založení a správu účtu mohou být podmíněny, vysokými poplatky za běžné operace. Před samotným aktem založení bankovního účtu, je velice důležité zjistit jaká je cena všech služeb, které budeme v rámci bankovních operací využívat.

3.9.4. Virtuální kancelář

Offshore společnost musí mít i vhodné kancelářské zázemí. Pronájem a provozní fungování kancelářského prostoru, jeho vybavení, ale také výběr pracovníků se může stát díky zcela neznámému prostředí a jazyku noční můrou. V mnoha případech je nejrozumnější volbou využití virtuální kanceláře v nabídce poskytovatele offshore služeb, která plně nahradí klasickou kancelář. Mezi poskytované služby patří:

- příjem firemní pošty a poskytnutí faxových služeb na firemní adrese, cena od 150 €,
- přeposílání došlé pošty na udanou adresu v určených intervalech, cena od 450 €,
- přidělení vlastního nebo sdíleného telefonního čísla se sekretářkou, která bude zapisovat a předávat došlé vzkazy, cena od 350 €,
- automatické přepojování hovorů na určené číslo, cena od 400 €,

uvedené ceny jsou pouze za poskytnutí těchto služeb, počítat musíme se samotnými telefonními, poštovními a dalšími náklady, které se odvíjí od počtu jednotlivých hovorů a zasílaných dokumentů.

3.9.5. Účetnictví a audit

V některých offshore jurisdikcích není vedení účetnictví a následný audit povinný. Ovšem je třeba dodržovat alespoň minimální úroveň záznamní povinnosti. Podnikání s mezinárodním prvkem se netýká jen jedné země, ale všech dalších zainteresovaných jurisdikcí. Je nutné, aby subjekt plnil své povinnosti, a to i **oznamovací povinnost vůči České národní bance dle devizového zákona č. 219/1995 Sb.**, novelizovaného v roce 2009.

Existence devizového zákona je pro širokou veřejnost skoro neznámá, ale musíme si uvědomit, že sankce za porušení tohoto zákona mohou sahát do milionových částek. Mezi hlavní povinnosti patří oznamovací povinnost tuzemce, za účelem sestavení platební bilance České republiky, v souladu se závazky vyplývajícími z jejího členství v mezinárodních organizacích, skutečnosti týkající se:

- **peněžních pohledávek a závazků vůči tuzemcům v zahraničí a vůči cizozemcům,³**
- **přímých investic, finančních úvěrů, cenných papírů a s nimi souvisejících inkas a úhrad vůči tuzemcům v zahraničí a vůči cizozemcům, operací na finančním trhu včetně operací prováděných prostřednictvím cizozemců,**
- **zřízení a stavu účtů nebo jiných forem vkladů v zahraničí, včetně svěřeni peněžních prostředků k uložení na účet v zahraničí, a to v rozsahu, za období, ve lhůtách a způsobem stanoveným vyhláškou České národní banky, nebo na vyžádání devizového orgánu. [12]**

³ Pro účely tohoto zákona se rozumí tuzemcem fyzická osoba s trvalým pobytem v tuzemsku, nebo právnická osoba se sídlem v tuzemsku.

4. Shrnutí výsledku šetření

V této části shrnu veškeré poznatky, které jsem o problematice optimalizace daňové povinnosti prostřednictvím offshorových společností získala. Tyto informace využiji k popisu postupu založení IBC na Seychelách. A také uvedu své vlastní doporučení k problematice offshore společností.

Proces založení offshore společnosti je velice náročný, jak jsem uvedla rozhodujícím faktorem je vytvoření fungující struktury, která bude plně vyhovovat podnikatelskému cíli, zároveň však bude v souladu s platnou legislativou. Jen malé procento obyvatel je schopno orientovat se na poli mezinárodního plánování, a proto je pro nezkušené subjekty nejlepší variantou obrátit se na kvalifikované poskytovatele offshore služeb. Samozřejmostí je zjištění referencí těchto poskytovatelů, neboť na trhu se objevují neseriózní a dokonce podvodné nabídky.

Dalším krokem je výběr vhodné jurisdikce, která bude splňovat naše podmínky z hlediska legislativy, dostupnosti, politické stability a také důvěryhodnosti. Po samotném vzniku společnosti, musí být zajištěno její provozní fungování a to minimálně prostřednictvím virtuální kanceláře. Zprostředkování této služby nabízí celá řada poskytovatelů, ti nejkvalitnější nabízejí i možnost založení bankovního účtu.

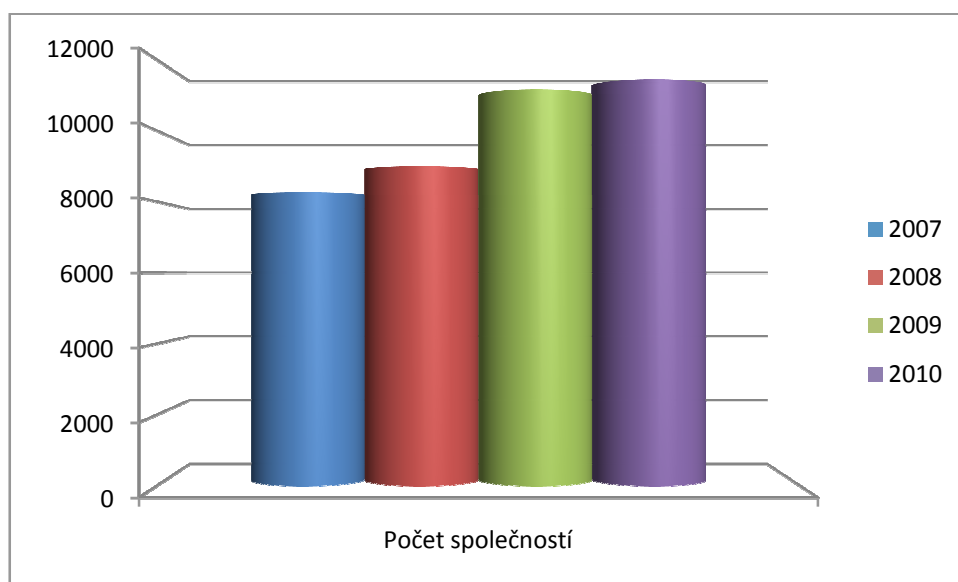
Založení bankovního účtu se pro některé subjekty může stát neřešitelný úkolem, když nemají pořádku veškerou dokumentaci k založené společnosti, žádná banka jim účet nezřídí. Je také nutné pohlídat si konečné stavy na účtu, některé banky mají určený minimální zůstatek, a když není dodržen, banka konto zablokuje. **Proto znovu kladu důraz na výběr kvalitního a zkušeného poskytovatele offshore služeb,** protože bez bankovního účtu dnes není absolutně možné podnikat. Ještě upozorňuji, že spoléhat se na nedobytné bankovní tajemství je krajně riskantní. Oprávněné orgány, které mají potřebné důkazy, bankovní tajemství prolomí, a to i ve Švýcarsku.

Jak jsem uvedla v kapitole 3.9.5., je nutné vést, alespoň minimální dokumentaci, tak abychom se v budoucnu vyhnuli možným problémům s třetími stranami, tedy dodavateli, odběrateli, bankami, pojišťovnami a státními orgány.

Problematika zakládání společností v daňových rájích a daňová optimalizace, se rozšířila do podvědomí široké veřejnosti především s rozvojem internetu. Musíme, ale používat zdravý rozum, protože ne vše co se na internetu dozvíme je samozřejmě pravda. Nachází se tam mnoho, zavádějících, neúplných a často i protiprávních informací.

Kauzy, spojené s Radovanem Krejčím či Tomášem Pitrem, kteří nelegálně krátili stát na daních a poté se ukrývali právě na území daňových rájů. Především kauza Radovana Krejčíře, který si koupil občanství na Seychelách, a tamní úřady ho nechtějí vydat zpět do České republiky, vrhají na offshore jurisdikce velice špatné světlo. Veřejnost i díky těmto kauzám vnímá daňové ráje dosti negativně. I tento faktor musíme proto zvážit, než se rozhodneme využít mezinárodního daňového plánování. Některé subjekty totiž nebudou ochotny obchodovat se společnostmi, která má sídlo v daňovém ráji. Také finanční úřady zvýší svou aktivitu, když se v účetnictví objeví faktura například z Kajmanských ostrovů. I přes tyto překážky se celkový počet společností, které přesunuly své sídlo do výhodnější jurisdikce, mírně zvyšuje.

Graf 4.1. Počet společností se sídlem v daňovém ráji

Zdroj: www.ct24.cz/ekonomika

Nejmenší vzestup nastal mezi roky 2009 a 2010, a to o pouhých 281 společností. Největší naopak mezi roky 2008 a 2009, kdy se pro daňový ráj rozhodlo 2 153 společností.

4.1. Společnost IBC Seychely

Zákon o mezinárodních společnostech (International Business Companies Act, 1994, novelizovaný v roce 2007) uvádí, že k tomu, aby IBC společnost mohla využívat výhod seychelského daňového ráje, musí splnit určité podmínky. Zejména platí, že na území ostrovů nesmí obchodovat, vlastnit nemovitý majetek, poskytovat jiným společnostem sídlo nebo vykonávat pojišťovací nebo bankovní činnost. Za obchodování na území Seychel se nepovažuje případ, kdy společnost má účet u seychelské banky, udržuje styky s právníky, správci trustu, poradci nebo účetními, kteří působí na Seychelách, pořádá na ostrovech schůze jednatelů a valné hromady, vede své účetnictví či drží akcie nebo jiné cenné papíry. IBC smí rovněž vlastnit plavidlo zaregistrované podle zákona o obchodním loďstvu Seychelské republiky (Merchant Shipping Act, 1992).

Do září roku 2010 bylo na Seychelách zaregistrováno již více než 80.000 mezinárodních obchodních společností, z toho více jak 10 000 pouze během roku 2010. Registrace IBC je velice jednoduchým procesem, při němž správce rejstříku SIBA vydává osvědčení, a to na základě zaplacení poplatku a předložení zakladatelské smlouvy. Ta musí ze zákona povinně uvádět:

- **jméno a adresu registračního agenta společnosti,**
- **předmět podnikání společnosti,**
- **určení výše základního kapitálu společnosti (zákon neuvádí minimální požadovanou výši, optimální výše základního kapitálu je 100 000 USD, kapitál může být denominován v jakékoli měně),**
- **zevrubné údaje týkající se akcií, jejich typu a měny, v jaké jsou vydány, a dále určení všech práv, oprávnění a omezení, které se k nim vztahují,**
- **prohlášení, že se společnost nebude zabývat bankovní činností, pojišťovnictvím ani činností správce trustu, pokud zakladatelskou smlouvu nedoprovázejí stanovy, musí být předloženy do třiceti dnů od založení společnosti.**

Řádně založená IBC společnost na Seychelách neplatí daň z příjmů (jejíž sazba u místních společností dosahuje až 40 %), nepodléhá devizové kontrole, není vázána povinnostmi předkládat své účetnictví. Licenční poplatek, který společnost platí v době svého založení a potom každý rok nejpozději do dne výročí svého založení, je stanoven doživotně, společnost jej vždy bude platit ve stejné výši, i kdyby v budoucnu došlo k jeho zvýšení pro nové společnosti. Výše tohoto poplatku činí 100 USD, bez závislosti na výši základního

kapitálu. S vyšším základním kapitálem společnosti jsou však spojeny vyšší administrativní poplatky při správě společnosti.

Hlavní výhody jsou především možnost vydání akcií na majitele a jejich volný pohyb po celém světě, vysoký standard firemní dokumentace, české rejstříkové soudy bez problémů akceptují seychelské listiny a seychelská IBC tak může nabývat obchodní podíly, anebo akcie v České republice, základní kapitál společnosti může být v jakékoliv částce při zachování minimálního licenčního poplatku seychelské vlády. Seychely jsou zařazeny do bílé listiny OECD. Název společnosti může být zaregistrován v jakémkoli jazyce (s povinným překladem do angličtiny anebo do francouzštiny). Dodatek k názvu může být ve tvaru Ltd, Corp, Inc, S.A., PLC, S.A.R.L, Bhd, Pty, NV, BV, A.G., LLC. Pro lepší přehled uvedu tabulku 4. 1. [36]

Tabulka 4.1. IBC Seychely

Podmínky	Popis
Daň z příjmů na Seychelách	Žádná
Mezinárodní podnikání-obchodování	Ano
Podnikání na Seychelách	Ne
Formálně považováno za daňového residenta Seychel	Ne
Oficiální jazyk /jazyk dokumentace	Angličtina
Předmět podnikání	Obecně specifikována
Minimální splacené základní jmění	Nevyžadováno
Optimální základní jmění	100.000 USD
Minimální vládní poplatek	100 USD
Se zřetelem na kapitál	Jakákoliv měna nebo majetek
Akcie na doručitele	Povoleno
Minimální počet ředitelů	1
Minimální počet členů (akcionářů)	1
Nerezidentní ředitelé	Povoleno
Právnícké osoby jako ředitelé	Povoleno
Registrační Agent a sídlo na Seychelách	Vyžadováno
Rejstřík ředitelů	Uloženo u Registračního Agentu
Rejstřík akcionářů	Uloženo u Registračního Agentu
Veřejný rejstřík akcionářů (majitelů společnosti)	Ne
Odhalení bezprostředních vlastníků Obchodnímu rejstříku	Ne
Odhalení bezprostředních vlastníků Registračnímu Agentu	Ano (důvěrná povinná péče)
Konání výroční Valné hromady	Nevyžadováno
Setkání, schůze Ředitelů / Členů (akcionářů)	Kdekoliv ve světě, také s Plnou Mocí
Firemní rozhodnutí, zápisy a usnesení	Uloženo u Registračního Agentu
Firemní razítko	Nevyžadováno
Vedení účetnictví	Nevyžadováno
Audit účetnictví	Nevyžadováno
Smlouvy o Zamezení Dvojího Zdanění	Nedostupné pro společnosti IBC
Měnová restrikce/kontrola	Ne
Změna domicilu na Seychelles	Ano
Čistý čas nutný pr založení společnosti	1-2 pracovní dny

Zdroj: www.assetprotection.cz/seychelles.html

5. Závěr

Cílem bakalářské práce bylo především vysvětlit hlavní principy fungování daňové optimalizace na mezinárodní úrovni prostřednictvím offshore společností. V teoretické části jsem rozvedla strukturu offshore společností, ale i jiných právních forem, které se ve světě běžně využívají, ovšem v České republice se začínají teprve dostávat do podvědomí široké veřejnosti. Pro lepší představu vzniku daňových rájů jsem popsala jejich vývoj od starověku, až po současnost a také hlavní motivy, které vedou k založení offshore společnosti. V další části jsem popsala založení, vznik a fungování společnosti z hlediska praktického přístupu, tak aby mohla posloužit jako, jakási příručka pro možné zájemce o offshore společnosti. Třetí část jsem věnovala celkovému shrnutí získaných informací a vlastním doporučením. Také jsem zde uvedla ukázkový postup založení IBC, tedy mezinárodní obchodní společnosti na území Seychel.

S vývojem světové ekonomiky lze předpokládat, že procento založených offshore společností, ale i ostatních forem podnikání v daňových rájích, bude stoupat. Rozhodujícím faktorem bude stanovisko jednotlivých zemí, zda se budou snažit státní dluhy snížit zvýšením daní, nebo naopak snížit, či zachovat současné daňové zatížení a tím přilákat nové investory.

V současné době se v České republice budou určitě zvyšovat daně nepřímé. Vláda také jedná o zvýšení přímých daní, což by mohlo způsobit odliv společností do daňových rájů. Protože právnické osoby, ale i osoby fyzické jsou ochotny platit daně jen do určité hranice. Touto hranicí se zabývá teorie tzv. Lafferovy křivky, která vyjadřuje závislost daňového výnosu na míře zdanění. Při zvyšování míry zdanění se bude zvyšovat i daňový výnos, ale jen do určitého bodu tzv. Lafferuv bod, po překonání tohoto bodu začne daňový výnos klesat. Daňové subjekty přestanou být ochotny při takové míře zdanění zvyšovat svůj výkon či efektivně pracovat. V našem případě začnou přesouvat svá bydliště a sídla na území jiných států. A právě určení ideální hranice je ta nejtěžší otázka.

Zvolené téma pro mne bylo velice zajímavé, dozvěděla jsem se plno nových informací, které jsem se snažila podat takovou formou, aby se mohly stát přínosem i pro úplné laiky, či potencionální zájemce o danou problematiku. Domnívám se, že jsem stanovený cíl bakalářské práce splnila.

Seznam literatury

Knihy

- [1]ČOUKOVÁ, P., SKÁLOVÁ, J., *Účetní a daňové dopady transakcí v kapitálové společnosti*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009. 436 s. ISBN 978-80-7357-485-7.
- [2]DĚDIČ, J., LASÁK, J. *Přehled judikatury: přeměny obchodních společností, převod podniku a jeho části*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009. 340 s. ISBN 978-7357-457-4.
- [3]DVOŘÁČEK, J., TYLL, L. *Outsourcing a offshoring podnikatelských činností*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck pro praxi, 2010. 183 s. ISBN 978-80-7400-010-2.
- [4]GIOVANNINI, E. *Ekonomická statistika srozumitelně: Z pohledu OECD*. Překlad V. Freidrich, R. Majovská. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010. 208 s. ISBN 978-80-7357-536-6.
- [5]KISLINGEROVÁ, E. A kol. *Inovace nástrojů ekonomiky a managementu organizací*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck pro praxi, 2008. 289 s. ISBN 978-80-7179-882-8
- [6]KLEIN, Š., ŽÍDEK, K. *Mezinárodní daňové plánování*. 1. vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 323 s. ISBN 80-247-0563-x.
- [7]KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie – úvod do problematiky*. 2. vyd. Praha: ASPI, a.s., 2009. 120 s. ISBN 978-80-7357-423-9.
- [8]PETROVIČ, P. A kol. *Encyklopedie mezinárodního plánování*. 1. vyd. Beroun: Newsletter, 2002. 432 s. ISBN 80-247-0578-x.
- [9]RYLOVÁ, Z. *Mezinárodní dvojí zdanění*. 3. vyd. Olomouc: ANAG, spol. s r.o., 2009. 422 s. ISBN 978-80-7263-511-5.
- [10]VYBÍHAL, V. *Zdaňování příjmu fyzických osob 2010*. 6. vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 224 s. ISBN 978-80-247-3426-2.
- [11]VOMÁČKOVÁ, H., *Účetnictví akvizicí, fúzí a jiných vlastnických transakcí: vyšší účetnictví*. 4. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2009. 560 s. ISBN 978-80-7273-157-2.

Zákony

- [12] Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon
- [13] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu

Internetové publikace

[14]*Doing bussines* [online].c2011 [cit. 2010-12-25]. Dostupné na WWW: <<http://www.doingbusiness.org/custom-query>>.

[15]*Kuba chce videohrou poučit své občany o potřebě platit daně* [online]. c2011-02-13 [cit. 2011-02-16]. Dostupné z WWW: <<http://ekonomika.idnes.cz/kuba-chce-videohrou-poucit-sve-obcany-o-potrebe-platit-dane-pom>>

[16]*Dvojí zdanění* [online].c2011-03-15 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/dvoji_zdaneni.html>.

[17]MATOUŠEK, P., *Harmonizace daňových systémů v EU a národní zájmy členských zemí EU* [online]. c 2010 [cit. 2011-01-06]. Dostupné z WWW: <http://www.upol.cz/uploads/media/JUDr._Matousek.pdf>

[18]*Pokles daňových příjmů v zemích OECD* [online].c2010 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < <http://www.smartcompanies.cz/aktuality/pokles-danovych-prijmu-v-zemich-oecd-356/> >.

[19]*Kdo odvede státu na daních nejvíce* [online].c2010-05-12 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < http://ekonomika.idnes.cz/statu-odvede-na-danich-nejvic-cez-telefonica-a-komercni-banka-plh-/ekonomika.aspx?c=A100512_150631_ekonomika_vem >.

[20]*Největší internetové obchody měly loni až o třetinu vyšší tržby* [online].c2011-01-30 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < http://www.financninoviny.cz/zpravy/nejvetsi-internetove-obchody-mely-loni-az-o-tretinu-vyssi-trzby/588856&id_seznam=9657>.

[21]*V Česku loni ochladl zájem o daňové ráje* [online].c2011-02-16 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < http://ekonomika.idnes.cz/v-cesku-loni-ochladl-zajem-firem-o-danove-raje-fn7-/ekonomika.aspx?c=A110216_143828_ekonomika_jvo >.

[22]*Historie offshore finančnictví* [online].c2002 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < <http://www.ofirme.info/ofirmeinfo/frame3/zakazky/offshorenews/Odkazy/offshorecz.htm> >.

[23] *Offshore země (ne)rovná se praní peněz (OECD a FATF listiny)* [online].c2009-06-01 [cit. 2011-03-21]. Dostupné z WWW: < <http://www.akont.cz/cz/287.offshore-zeme-ne-rovna-se-prani-penez-oecd-a-fatf-listiny-> >.

[24] *Nadace* [online].c2011-02-13 [cit. 2011-03-23]. Dostupné z WWW: < <http://cs.wikipedia.org/wiki/Nadace> >.

[25] *Největší bankovní podvody* [online].c2010-10-04 [cit. 2011-03-23]. Dostupné z WWW: < <http://capart.cz/zpravy/zprava-7793/> >.

[26] *Seychelles* [online].c2010 [cit. 2011-03-23]. Dostupné z WWW: < <http://www.danovyraj.cz/cz/seychelles-1404041440.html#Banky> >.

[27] *Přímé akce proti Barclays Bank v Británii* [online].c2011-02-11 [cit. 2011-03-23]. Dostupné z WWW: < <http://www.outsidermedia.cz/Prime-akce-proti-Barclays-Bank-v-Britanii-1.aspx> >.

[28] VALOVÁ, I., *Zákon proti praní špinavých peněz* [online].c2010 [cit. 2011-03-23]. Dostupné z WWW: < <http://www.epravo.cz/top/clanky/nova-pravni-uprava-v-oblasti-boje-proti-prani-spinavych-penez-55191.html> >.

[29] *About the Basel Committee* [online].c2009 [cit. 2011-03-26]. Dostupné z WWW: < <http://www.bis.org/bcbs/> >.

[30] *Offshore Group of Banking Supervisors* [online].c2009 [cit. 2011-03-26]. Dostupné z WWW: <http://www.ogbs.net/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=1&Itemid=7 >.

[31] KONRÁD, O. *Korupce v rozvojových zemích* [online].c2004-04-09 [cit. 2011-03-26]. Dostupné z WWW: < <http://www.transparency.cz/index.php?lan=cz&id=2201> >.

[32] ROMANCOV, M. *Transferové ceny – co nového?* [online].c2009-3-20 [cit. 2011-03-28]. Dostupné z WWW: < http://www.deloitte.com/view/cs_CZ/cz/sluzby/dane/2820ed2abe462210VgnVCM100000ba42f00aRCRD.htm >.

[33] *Převodní ceny, zdaňování nadnárodních společností* [online].c2010 [cit. 2011-03-28]. Dostupné z WWW: < http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/xsl/dane_poplatky_594.html?year=0>.

[34] *Mezinárodní spolupráce při správě přímých daní – statistické přehledy* [online].c2011 [cit. 2011-04-2]. Dostupné z WWW: < http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/xsl/mezinarodni_spoluprace_6530.html?year=0>.

[35] *Kaptivní pojišťovny* [online].c2002 [cit. 2011-03-26]. Dostupné z WWW: < <http://www.akont.cz/cz/24.kaptivni-pojistovny> >.

[36] [online].c2010 [cit. 2011-04-15]. Dostupné z WWW: < <http://www.danovyraj.cz/cz/seychelles-1404041440.html#MezinarodObchZona>>.

Seznam zkratk a symbolů

ČR	Česká republika
EU	Evropská unie
LLC	Limited liability company
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OSN	Organizace spojených národů
USA	Spojené státy americké
OGBS	Offshore skupina dozorčích orgánů nad bankovním sektorem
IBC	mezinárodní obchodní společnost
HDP	hrubý domácí produkt
DPH	daň z přidané hodnoty
a.s.	akciová společnost
tzv.	tak zvaný
apod.	a podobně
atd.	a tak dále
např.	například
cca	přibližně
%	procento
€	Euro
USD	americký dolar
km	kilometr

Seznam tabulek

TABULKA 2.1. VÝBĚR Z ANALÝZY PODNIKATELSKÉHO PROSTŘEDÍ ZA ROK 2011 -----	3
TABULKA 2.2. DAŇOVÉ ZATÍŽENÍ VE VYBRANÝCH ZEMÍCH OECD v % -----	7
TABULKA 3.1. CENY VYBRANÝCH POSKYTOVATELŮ OFFSHORE SLUŽEB -----	33
TABULKA 3.2. ČETNOST ZALOŽENÝCH SPOLEČNOSTÍ-----	37
TABULKA 3.3. NÁKLADY BANK NA ZALOŽENÍ ÚČTU -----	39
TABULKA 4.1. IBC SEYCHELY -----	46

Seznam grafů

GRAF 3.1 NÁKLADY POSKYTOVATELŮ NA OFFSHORE SLUŽBY -----	33
GRAF 3.2. ČETNOST VÝMĚNY INFORMACÍ SE ZAHRANIČNÍMI DAŇOVÝMI ORGÁNY -----	38
GRAF 4.1. POČET SPOLEČNOSTÍ SE SÍDLEM V DAŇOVÉM RÁJI -----	43

Seznam schémat

SCHÉMA 2.1. VZTAHY MEZI JEDNOTLIVÝMI SUBJEKTY TRUSTOVÉHO USPOŘÁDÁNÍ -----	21
---	----

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 10. května 2011

.....
Kateřina Swiderová

Adresa trvalého pobytu studenta:
Baška 380
739 01, BAŠKA